

EL SABO
SABO CHIMBO
MARCA REGISTRADA
EL DE MÉS RENDIMENT

LA PUBLICITAT

ANY LIII.—NUM. 37.756.—PREU: 10 CENTIMS
BARCELONA, DIMARTS, 7 DE JULIOL DE 1933
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 859, 1.º TELÈFON 11459

Casa Agustí
FABRICA
d'algunes
carboniques
esterilitzades,
xarops
i arxates
Telèfon 53202
Aragó, 407
Barcelona

L'acte de diumenge

El culte al soldat desconegut, és a tots els països ex-bèl·lics, és una novetat que demostra el canvi profund que el concepte de la guerra i del militarisme han experimentat en la consciència dels pobles. En una altra ocasió, comentant aquest mateix tema, escrivia que avui un retrat del mariscal Foch compost segons el conceptisme heroic que inspirà a Regnault el famós retrat equestre del general Prim, seria una monstruositat. La gallardia teatral, la petulantia bèl·lica que el pintor adjudicava al general vencedor dels marroquins, atribuïdes al gran mariscal salvador de França haurien semblat una irreverència per no dir un insult al gran militar. Una actitud talmant expectant hauria escaigut a un Bourbaki o un Canrobert del segon imperi si els francesos haguessin guanyat el 1870; la guerra de 1914 i la victòria de 1918 no toleren l'espectacle del militarisme exaltat en proporcions absurdes; la guerra és una cosa massa terrible, massa unànime nacionalment per consentir que les representacions militars prenguin aires d'òpera.

Abans la guerra podia ésser, i molt sovint era, la concreció d'un ideal col·lectiu; era l'exaltament de la personalitat d'un poble que es feia la il·lusió d'imposar les seves concepcions per les armes a un altre poble i a tots els pobles del món si l'ocasió es presentava. Per això de mica en mica els exèrcits foren considerats com l'expressió i el símbol de les il·lusions nacionals, i el militarisme prengué una ufana tan desmesurada que es constituí en àrbitre dels Estats. La magnitud insospitada de la guerra europea, desbordant totes les previsions polítiques i militars dels entesos, ha desvaloritzat el militarisme i ha reintegrat l'exèrcit a la seva funció genuïna d'òrgan defensiu però perillós per a l'Estat. Abans la guerra podia consistir-se com un coadjutant de la civilització, perquè posava en escarment, encara que fos violent, homes de països diferents que mai no s'haurien vist, i per aquest motiu facilitava el transport del pensament i del gust: avui solament és destructora; els vencedors no guanyen res; uns i altres es fan víctimes de les seves violències, i els pobles pateixen agra seguits les conseqüències d'aquella malvestat. La profusió i la intensitat dels mitjans de comunicació inutilitza l'eficàcia civilitzadora que la guerra havia donat. Un francès que hagi combatut a Turquia no ha après gran cosa, com no ha après res d'alguna guerra oriental que s'hagi passat uns anys enterrat a les trinxeres d'Ypres. La potència monstruosa dels enginyers militars, ha fet degenerar la guerra a la categoria d'instrument de pura destrucció i n'ha suprimit la glòria i l'heroisme personal. En canvi ha entronitzat el soldat desconegut, martir anònim de la pàtria, antítip sever de la fanfarroneria llampant del militarisme legendari.

Tot això vol dir que al volt dels exèrcits s'ha creat una mena de pudor que no existia; la col·laboració obligada de tots els elements útils de la nació li dona un caràcter civil desconegut, exacerbat que repugna amb l'exaltació militarista. Altrament, l'esperança espontània de l'última guerra ha inspirat als homes la necessitat d'evitar aquest flagell que no era ni fent res. La creació de la Societat de les Nacions respon a aquest criteri. En l'últim pacte Kellogg declarava la guerra fora de la llei; la guerra, doncs, és un delict que les nacions castigaran si no poden evitar-lo i per evitar-lo cal atribuir als exèrcits una altra significació que no han tingut fins ara. Aquesta significació és la d'una policia internacional encarregada de fer complir les decisions de la superestructura jurídica que per damunt dels Estats establirà el dret en les relacions entre els pobles. Els Estats hauran de suportar els exèrcits fins que aquest estat de dret internacional mesurabilitat, i no dir superior, vili dir que

PULL DE DIETARI

LES TESTES NUES
El meu amable capellà no m'ha fet cap confidència comercial quan l'he anat a visitar per adquirir l'últim capell. Ell és un home particularment discret, i si li escudo de conversar amb el client sap trobar sempre temes distingits i estrany al negoci.

Tanmateix, sospito que el meu amable capellà devia estar preocupat. La moda dels sense capell és a l'ordre del dia, i a més a més, hem de guardar-lo discretament, sense exhibir-lo ni exaltar-lo, igual que guardariem una subestància perillosa que ens fa més por que goig i que el dia que ens en poguem desprendre ens donarà l'alegria d'haver-nos tret de sobre l'amenaça d'una violència que pot girar-se contra l'Estat que la manté.

La convivència internacional és l'única justificació dels exèrcits permanents; el dia que aquesta convivència serà suficientment protegida jurídicament per la solidaritat de tots els països, els exèrcits deixaran d'ésser el que han estat sempre; si existeixen seran instruments coactius de l'entitat jurídica supranacional; hauran perdut, però, tota la significació nacional que encara algú els vol atribuir. Avui el militar és un funcionari de l'Estat, sotmès a la llei com qualsevol altre ciutadà; la condició de militar ni li dona cap privilegi ni l'eximeix de res. Si un militar arbora la bandera de la República més aviat em produirà una reacció retràctil, perquè la seva missió no és arborar banderes; d'això se n'han de cuidar els representants legítims del poble, no els que cobren per servir l'Estat.

Si la República espanyola vol reconquistar la consideració internacional, ha de treballar a favor de l'estat de dret nou que es crea en el món, contrari a l'exaltació del militarisme. Com podríem fomentar l'entusiasme per una cosa la desaparició de la qual desitgem? Per això l'acte de diumenge ens sorprèn, i ens fa reaccionar amb una sinceritat que no dissimularem. No de l'adveniment de la República en el món, l'exèrcit no té la representació exclusiva de la pàtria ni és disposat de l'honor nacional; aquestes funcions són de tots els ciutadans i especialment del govern que els representa. Ningú no té dret a proclamar-se símbol, perquè ningú no pot atorgar aquesta representació transcendental. A Barcelona s'ha volgut donar un espectacle a base d'una disposició del Govern, que no ha fet cap indicació perquè es complís d'una manera espectacular. El canvi de banderes es podia, s'havia de fer a les casernes i no congregant la multitud a la via pública. Ni a Madrid ni a cap altra ciutat espanyola, l'acte, simplíssim en si, ha pres les proporcions fabulosos que ha pres a Barcelona. Ben segur que no era aquest el propòsit del Govern de la República. És que Barcelona és inhabitable per a l'esperit civil i necessita embriagar-se de tant en tant amb l'espectacle de la força? Tan profund és el sol que ha deixat la violència de la Dictadura que no sabem des-avesar-nos-en? Amb la República ha vingut la supremacia del poder civil. ¿Per ventura Catalunya voldria portar la seva originalitat a entronitzar allò que se sotmet lleialment al voler popular i preparar-se una altra prova per a la seva paciència de poble oprimida? La bandera republicana hauria de protegir les super-visions de l'ortografia riverista i guarnir l'altre de la pàtria que ningú no enyorava? La dita aconsella que el millor que es pot fer amb els daus és no jugar-hi; si algú en sent la temptació, que recordi les experiències que tenim del joc i decideixi. Napoleó deia que, a la llarga, el sabre sempre és venut per l'esperit. Si realment és així, què se'n treu de perdre el temps afavorint il·lusions que poden ésser un obstacle per a nosaltres?

CARLES CAPDEVILA

El Sr. Alcalà Zamora complex anys

Madrid, 6. — El senyor Alcalà Zamora complex avui 54 anys. Ha passat el dia a Miraflores amb la seva família, i tornarà a Madrid a dos quarts de vuit de la tarda.

Aquest matí ha estat a la Presidència l'almirall Rivera amb el propòsit de parlar amb Alcalà Zamora de la situació de l'ex-ministre Cornejo, que està empresonat.

L'almirall ha anunciat al sotsecretaari que tornarà demà a veure el president.

Una expedició científica a l'Amazonas
Madrid, 6. — Continuen amb gran entusiasme els preparatius i estudis científics per a l'expedició, amb l'objecte de realitzar recerques a les fonts de l'Amazonas, un dels territoris americans que, malgrat de tots els viatges d'expedició realitzats, ofereix més camp a l'estudi de la ciència.

Dirigirà l'expedició el capità Francesc Iglésies, al qual han d'acompanyar uns trenta homes de ciència de diverses especialitats: biòlegs, geòlegs, botànics i metges.

L'organització pesa en mans dels investigadors els més avantatjats procediments de la ciència moderna.

En un vaixell especial aniran instal·lats laboratoris i aparells de treball.

Vuit harques motores facilitaràn l'accés als ocs on convinguin arribar.

Una avioneta servirà per a aixecar plans al·lométrics.

El capità Iglésies, en un vol recent, realitzat com a prova, es va poder donar compte de l'eficàcia i utilitat del procediment.

Entre els expedicionaris figuraran el doctor Marañón, els directores dels Museus de Ciències Naturals, una representació de la Societat Geogràfica, Museu Antropològic, botànic i altres elements.

La Conferència naval ha donat facilitats, que el capità Iglésies ha estimat molt.

El Govern de la República Espanyola ha honorat la nostra llengua fent-la ensenyar als nens catalans
Tu que els català, ¿ja tens en la nostra llengua els teus llibres i impressos?

Unes declaracions interessants del Nicolau d'Oliver

Aprofitant l'estada del ministre d'Economia del Govern provisional, senyor Nicolau d'Oliver, a Barcelona, ens ha semblat oportú de fer-li algunes preguntes sobre l'actualitat política.

El senyor Nicolau tingué la gentilesa de sotmetre's amablement al nostre interrogatori i de respondre amb absoluta claredat i precisió a les nostres preguntes, respostes que recollim literalment i que reproduïm a continuació.

—Quin és el vostre parer respecte a les darreres eleccions? Creieu que tenen més importància social que política?

—Sí, insisteixo en què les darreres eleccions han tingut més transcendència social que política. En l'ordre polític han confirmat una cosa que, tanmateix, tothom ja sabia (excepte els que viuen a la lluna): que la gran majoria, a Catalunya, és catalanista i esquerrana. La novetat, però, d'aquestes eleccions és l'entrada en massa, al camp de la lluita electoral, de les multituds obreres—aquestes multituds que, per principi, s'havien declarat fins ara "apolítiques". D'aquest fet, nou i transcendental, tots els democràtics hem d'alegrar-nos-en, si representa una incorporació definitiva i no una intervenció passatgera.

—Us havia estat ofert un lloc en altres candidatures a Catalunya?

—Sí, em van oferir un lloc a la llista Macià per la província de Lleida, amb la victòria descomptada. Agraïnt l'ofertament tant com valia, vaig declinar-lo, com abans havia fet semblantment amb Girona. No tenint ni cap necessitat ni cap aptitud d'ésser diputat, la certitud o la incertesa de l'acta no em deia res. D'altra banda, fill i ciutadà de Barcelona, ella m'ha donat dues vegades els seus vots, i d'enlloc més no havia jo de sollicitar-los ara.

L'encasellat és una institució de l'antic règim, que hauria hagut de desaparèixer amb ell.

—Creieu que la República espanyola necessitaria d'un d'èsser federal?

—Repel·liré el que vaig dir en una conversa publicada a "La Nau" el 26 de març. En demanar-me: "Creieu en la República espanyola netament federal?", vaig respondre: "Crec que cada poble ha de tenir el govern que vulgui. Si n'hi ha que

MANIFESTACIONS DEL SR. NICOLAU D'OLIVER

Les actes dobles i les incompatibilitats. -- La indústria automòbil

Madrid, 6. — El senyor Nicolau d'Oliver parlant amb els periodistes ha dit:

—M'ha visitat el senyor Gabriel Alomar, nou ambaixador d'Espanya a Roma, que marxarà aviat per prendre possessió del seu càrrec al Quirinal.

Nó sap exactament el dia que se'n anirà, però crec que serà el dia 10, amb direcció a Gènova.

M'ha parlat de dues qüestions, una d'elles referent a les actes dobles, puix que el dit senyor ha obtingut representació a Cortes per Barcelona i per Mallorca. Jo crec que aquesta qüestió s'ha de resoldre el Parlament, ja que no pot renunciar-se cap acta mentre aquesta no estigui legalitzada per l'aprovació del Parlament. No és fàcil repetir l'elecció per actes dobles a totes les províncies, i com que per altra part no quedarà sense representació cap província, perquè, com ja sabem, amb el nou sistema no ocorre el que amb el de districte, sinó que els altres diputats ostenten la seva representació, no hi haurà seguretat noves eleccions.

Després m'ha parlat el senyor Alomar de la compatibilitat del seu càrrec d'ambaixador amb la funció legislativa. En aquest assumpte, com en l'anterior, jo crec que seran les Corts les que resolguin ja que es troben en el mateix cas diversos ambaixadors, com Pérez de Ayala, Madariaga i d'altres.

H'he rebut la visita de l'agent comercial de l'ambaixada francesa, que anà a assabentar-se del decret darrerament aprovat sobre la indústria de l'automòbil. Ha estat—ha aplegit—resultat d'un estudi minuciós, perquè suposa la nacionalització de la indústria de l'automòbil. Tractar d'implantar aquesta indústria a Espanya seria poc menys que impossible per les dificultats tècniques i econòmiques, i el canvi més fàcil ha estat la nacionalització de la indústria del muntatge. Al mateix temps, com que cal importar peces d'altres països, s'ha reduït l'aranzel d'importació per a peces soltes; aquesta rebaixa és d'un 15 per 100 en relació amb la quantitat i mà d'obra que s'empra.

Aquest decret no afecta en res les nostres relacions comercials amb França, perquè aquestes es refereixen al decret de juliol de l'any anterior, sobre la importació d'automòbils, i aquesta rebaixa s'estableix sobre les tarifes existents.

Us he de comunicar finalment que el decret sobre el consorci del pa se'n està a les files de l'extra-radi de Madrid.

Un periodista li preguntà que quants consells se celebraran aquesta setmana, i contestà:

—Jo crec que quatre i encara així és possible que no s'acabi la feina de l'estudi i aprovació del projecte. Molts ministres no el coneixen i alguns el llegiran per primera vegada aquesta nit. En el Consell de ministres de demà no es podrà passar d'un canvi d'impressions, apart els assumptes que portin els ministres.

—Crec vostè que es proposaran moltes modificacions al projecte?

—Jo, al menys, penso proposar algunes i espero que els demés ministres faran el mateix.

—Doncs canviarà molt el text?

—Això no pot dir-se fins conèixer el criteri dels demés ministres.

Amb respecte a la visita del senyor Nicolau, va dir que havia sigut per tractar qüestions de Barcelona i altres assumptes generals de Catalunya.

Recollint penyores

Per METRIOS

No pensem que siguin molts els catalans que creguin que l'aprovació de l'Estatut anirà com una seda, i cada dia es produeixen nous símptomes que mostren com serà difícil la tasca de la representació catalana a les Corts Constituents per obtenir aquelles necessàries garanties perquè el règim autònom de Catalunya sigui perfectament viable. La lluita pot ésser franca, però aferrissada, no tan sols en la part política sinó en el que faci referència a la part financiera de l'Estatut. No volem parlar-ne encara detingudament fins a conèixer el text redactat per la ponència, però sí que voldríem explicar el mal efecte que ens han produït alguns fets que han tingut lloc durant aquests darrers temps, perquè indiquen un afany centralitzador que no pot satisfar-nos. És clar que el govern central, com han afirmat repetidament alguns dels seus ministres, no ha delegat cap de les seves funcions, i que fins que l'Estatut hagi estat aprovat per les Corts el govern de Catalunya no pot intervenir en algunes qüestions que són vitals per al nostre poble, però valdria la pena que es tingués una mica en compte la diversitat de moltes de les nostres institucions, els legítims interessos de la nostra economia i els desigs tan clarament expressats per l'opinió catalana per a procurar que les mesures de govern no semblin un atac contra les nostres coses.

El senyor Prieto no ha demostrat fins ara la més petita simpatia per les activitats econòmiques de Catalunya, que no deixen d'ésser les més importants d'Espanya, i que, per tant, haurien de merèixer per part del ministre de Finances atenció preferent i legítim ajut. Un dia modifica la constitució del Consell del Port Franc i en comptes de donar satisfacció a les demandes de la Ciutat, que ha pagat fins ara les despeses i volia tenir una intervenció preponderant en una empresa que afecta el futur comercial de Barcelona, atorga el seu control absolut a la representació de l'Estat, el qual fins ara sols hi ha esmergat una petita quantitat. Vénen les mesures coercitives per impedir la baixa del canvi, les quals poca cosa impedeixen, perquè són les mateixes aplicades sense resultats en tots els països que han sofert una crisi monetària, des de França a Turquia, corregides i augmentades, i qui més en sofreix les conseqüències són els fabricants catalans que a model de perfecció.

Les qüestions econòmiques no es poden resoldre precipitadament cada vegada, que les dificultats es presenten agafant-nos desprevinguts. Cal fixar una política econòmica, tant pel que respecta a les finances de la ciutat com a les finances del futur govern autònom de Catalunya. S'ha d'haver previst per al futur tot l'humanament previsible i exercir una estreta vigilància damunt tots els factors que poden influenciar el pla fixat. Per això demanàvem fa pocs dies que el govern català presti la deguda atenció a l'organització d'estadístiques de la nostra producció i de la nostra riquesa, i aconsellàvem a l'Ajuntament que fos efectuar per una Comissió d'economistes un estudi de les seves possibilitats financeres. Hem de voler que la nostra administració no tingui cap falla i pugui ésser presentada com a model de perfecció.

REVISTA DE PREMSA

L'avantprojecte de Constitució

Tot Catalunya ha vist en aquest desgraciat document una temptativa formal contra l'Estatut que presentava Catalunya. La publicació d'aquest contraprojecte — tot hom ho sap — ha motivat una gran agitació a tot Catalunya. El llenguatge dels diaris no tradueix encara la indignació dels catalans ni la voluntat ferma de resistir per tots els mitjans contra una Constitució absurda i d'inspiració monàrquica.

Sobre aquest tema escriu Rovira i Virgili a La Nau:

— LA POSICIÓN FEDERALISTA. — Val a dir veritat: el títol primer de l'avantprojecte de Constitució espanyola ve a ésser, de fet, una primera ofensiva contra el projecte d'Estatut de l'Autonomia de Catalunya, que sortirà de les deliberacions de la Generalitat. La reserva dels polítics de Madrid sobre aquest punt, fa creure que alguns d'ells es disposen a adoptar una actitud hostil a les demandes catalanes. És possible que l'avantprojecte, que per ara és una simple ponència de la subcomissió, que di més o menys modificat abans d'ésser sotmès a les Corts Constituents. Però tot plegat dona la impressió que la tesi federalista de Catalunya trobarà fortes resistències, fins per part d'elements que intervingueren en el Pacte de Sant Sebastià o que posteriorment s'hi adheriren.

El que passa no és res que no fos previst. Preveïent ja aquesta resistència unitarista, en la nostra conferència de l'Ateneu exposàrem el parer que, tant per raons de fons com per raons de tàctica, els catalans hem de situar-nos ara en una posició federalista. És a dir, hem de demanar per a Catalunya, com a mínimum, aquell conjunt de facultats autonòmiques que el règim federatiu reconeix als Estats particulars de la Federació.

Quines són les facultats essencials que, en virtut dels principis federalistes, ha de tenir Catalunya? Creiem que els següents:

1. Poder legislatiu, executiu i judicial propis.
2. Servei administratiu i tècnic interiors (obres públiques, comunicacions, beneficència, sanitat, etc.).
3. Hisenda i règim tributari.
4. Garantia de la llibertat i defensa de l'ordre a l'interior.
5. Judici i resolució de les qüestions entre municipis catalans.
6. Legislació civil, penal i de procediments.
7. Legislació social.
8. Organització dels tribunals.
9. Ensenyament en tots els seus graus, i institucions de cultura.

En matèria civil, i més encara en matèria social, penal i de procediments, seria aconsellable d'arribar a la panyia, però sense renunciar a la sobirania pròpia ni als aspectes judicial i executiu.

L'adopció de la posició federalista per part dels catalans té, en l'actual moment, grossos avantatges. Ens permet de reivindicar un conjunt de facultats importatíssimes i de garantir la nostra autonomia contra les vellitats unitaristes. Per altra part, obliga els republicans espanyols que són o es diuen federals, a reconèixer la raó de les demandes de Catalunya.

Si les regions espanyoles es conformen amb un règim de Mancomunitat provincial i admeten el sistema unitari, els catalans no hem pas d'imposar-los l'autonomia federativa. Però tenim el dret perfecte de reclamar per a la nostra nació les llibertats més amplísimes que són pròpies del règim federatiu i que constitueixen un mínimum dins el principi de les nacionalitats. Per federals els uns i per liberals els altres, tots els republicans espanyols han de reconèixer les reivindicacions de llibertat nacional i humana que Catalunya reivindica en el seu Estatut.

Pau Romeu escriu a El Matí:

"Ara diuen que aquesta cosa coseta que ha fabricat la comissió que anomenen jurídica com a avantprojecte de Constitució no s'ha de tenir en compte perquè és una simple ponència que no arribarà a les Corts sense considerables modificacions. Si és així no sabem entendre per què s'havia de fer públic. Provocar discussions prematures i inútils a base d'un document que es troba encara en el primer tràmit de la seva elaboració no ens sembla gaire seriós. Que els ciutadans que han fet aquesta feina tan estantissos surtin retratats als diaris quinze dies seguits és cosa a la qual no s'arribaria posar cap objecció perquè no la cap mal ni ningú i a ella els pot provar i tot. Però s'havien d'haver acontentat amb això i prou. Presentar la plana a qui correspongui i quan aquest o aquesta hi haguessin fet totes les esmenes ja haurien curat de fer-los quedar bé. Ara el paper que fan no és pas dels més llustres. Podríem dir que no són ells els que han fet la gràcia sinó l'úgil de més amunt que ha aprofitat la cosa per a prendre el pols a l'opinió. Si és així ja deu haver vist a hores d'ara que l'opinió, o les opinions, perquè n'hi ha de totes estils, no s'ha mostrat satisfeta.

Siguem, doncs, valia la pena de fer o fer a la. El poble no necessita aquesta mena d'entreteniment per a ocupar-se'n. El poble té coses

que les coses s'esdevinguin d'una vegada perquè les seves aspiracions s'adrecin, a quelcom que li ofereixi una base ferma de discussió."

Al Correo Catalán, M. J. (Miquel Junyent) escriu:

"UNA ALTRA RIFADA. — La imbecilitat dels homes apassionats o dominats per una candidesa excessiva se'ls fa molt difícil que vegin les coses tal com són, però bé de què les elucubracions fantàstiques a què es llençen els tanquens els ulls de la intel·ligència i les decisions de la voluntat.

L'adveniment de la república fou per ells la pedra de toc que tenia que decaitar l'antic uniformisme de l'Estat cap a la solució autonomista dels pobles minoritaris en general i especialment al de la nostra Catalunya. El pacte de San Sebastián era una promesa vivent, un compromís d'honor que indefectiblement i sense la més petita recança obligava a la república a acatar la llibre voluntat del poble català, resoltament disposat a governar-se per ells mateixos.

Així ens ho han dit i repetit a tort i a dret, negant fins la hipòtesi de què altra cosa pogués ésser.

Els que no veiem les coses tan clares, els qui no ens enlluernaven els miralls dels prestigis darrer de darrera hora, fèiem veure la inconsistència d'aquelles promeses, repetició fútil de les que els governs centralistes del règim passat empraven per embadocar al poble català.

Els nostres prejudicis ens han donat la raó, de la mateixa fàula que els elements alegres i confiats sentien enormement el pes dels desenganys, en veure com se'ls escapa l'autonomia que ja es creien tenir a les mans.

El projecte de Constitució espanyola, model d'estructuració d'un Estat eminentment uniformista i unitari, és el cop de puny més fort que s'ha donat a les aspiracions autonomistes dels pobles minoritaris. És la burla més cruenta contra els qui interpretaven el pacte de Sant Sebastià, al·trament anodi i mal intencionat, en el sentit de què la república, amb el reconeixement de les personalitats històriques, les deixaria autònomes i lliures.

Altra vegada se'ns parla de la divisió arbitrària de províncies, de facultats per a mancomunar-se, d'entrebancs als procediments, de negació de funcions i manca de sobirania en els ordres social, legislatiu i judicial, en una paraula, deixant a la democràcia espanyola, acoblada en el Parlament, la resolució d'un ple que pot contrariar la llei i la voluntat de Catalunya.

I res en contra no poden objectar-hi els que avui tenen la direcció de Catalunya, puix que, entusiastes fervents de les democràcies com són, han de respectar les seves determinacions quan les consagra la meitat més un dels seus components, a no ésser que accepten les democràcies aritmètiques quan els són favorables, i les rebutgen quan els són perjudicials.

Altament, tampoc poden rebel·lar-se contra l'incompliment del pacte de Sant Sebastià, perquè el contingut d'aquest virtualment resta consagrat en el projecte de Constitució, amb la mateixa intenció i amb la més solemnitat rifada.

Els únics que tenim dret a protestar amb raó, són els que no ens deixem enlluernar per unes ridícules democràcies que serveixen de tapadora per amagar les segones intencions dels que les exploten, i els que per damunt del caprici dels altres volen que se'ns reconeixi el que és nostre, fruit de la nostra voluntat."

El Diari de Barcelona en el seu editorial diu:

"TESTIMONIO EXCEPCIONAL. — El señor Ossorio y Gallardo, presidente de la Comisión redactora de la Constitución, ha hecho a un redactor de 'A B C' manifestaciones que inserta en su número de ayer, sábado, el diario madrileño. Tales declaraciones refieren, entre otras, a la labor que, con otros, tiene entre manos el señor Ossorio; lo cual, unido a la personalidad del manifestante, reviste un valor que, por excepcional, no es para desdeñarlo. Claro es que tendremos muy en cuenta las manifestaciones del ex ministro de la Monarquía e ilustre mantenedor del 'Anpoy a la República'. Per hoy, nos limitaremos a dos aspectos de su plática con el periodista aludido.

Habiéndose consultado éste sobre los comentarios avanzados por la prensa alrededor del Anteproyecto en que nos hemos ocupado los dos últimos días, contestó el señor Ossorio: — 'Precipitados, demasiado precipitados. Baste decir que del anteproyecto publicado al aprobado por el pleno media una gran distancia. Han desaparecido artículos completos y otros han sufrido serias modificaciones.'"

Bien está. Pero esta precipitación se explica perfectamente, y de ella no cabe imputar la culpa a la prensa. Esta se halla obligada a comentar — cada periódico desde su punto de vista — cuanto se pone al alcance de su atención, sobre todo tratándose de cosas tan relevantes como es lo que se refiere a un nuevo Código fundamental del país. Si al alcance de la prensa llega el Anteproyecto de Constitución, fúcilmente porque se le remitió o entregó por la Comisión redactora del mismo. Y si se le dio para que se enterara cómo evitar el com-

tarlo ¿para qué enterarla? Lo que hay es, naturalmente, que, en todos los casos, es necesario proceder con honradez, y comentar lo cierto como cierto, y lo dudoso como dudoso. Así lo advertimos al comenzar, nuestros comentarios, y así lo hemos practicado en los últimos editoriales. Espigamos, por lo pronto, del Anteproyecto lo más trascendental, que es la parte — la particular — dedicada a la Religión, y no sólo no nos pareció bien, sino que nos convencimos de que, parcialmente cuando menos, estaba rematadamente mal. Que esto se arregla en el momento definitivo: perfectamente; entonces modificaremos, no nuestro criterio, sino el comentario, a tenor de lo que resulte. Hasta aquí, toda marcha dentro de la lógica por parte de la prensa que por la de la Comisión asesoradora de precipitaciones que por acaso ésta ha iniciado.

Y tampoco, en el fondo, hay que lamentar mucho la precipitación, porque bien está adelantando opiniones acerca de lo que algunos, en principio ya habían proyectado y que de todos modos, dada la composición de la Cámara, podría prevalecer. Bien está avanzando nuestra opinión sobre cuestiones en cuyo debate no somos improvisadores, sino que las tenemos muy meditadas y respecto de las cuales mantenemos de por vida convicciones arraigadísimas y sentimientos muy hondos, que hemos subrayado en el editorial de ayer con frases que a algunos — aún de los que piensan como nosotros — habrán parecido un poco duras, tal vez estridentes, como es el clamor del que le arrancan las fibras en carne viva. Todas las disposiciones contenidas en el Anteproyecto son en alto grado trascendentes, como que afectan todas ellas esencialmente a la vida nacional; mas, para nosotros, para los católicos, está por encima de todas las demás — de todas absolutamente — la Religión, que no sólo se relaciona consubstancialmente con el individuo, con la Sociedad y con la patria, sino que es la depositaria de la vida sobrenatural para la que fue creado el hombre. Y tan no creemos que debamos rectificar nuestras palabras de ayer, tan merecido consideramos nuestro severo comentario del bárbaro texto constitucional: 'No existe religión de Estado', que el propio presidente de la Comisión, el señor Ossorio y Gallardo, en el mismo día — ayer — en que se publicaba nuestro artículo en estas páginas, decía en Madrid a su interlocutor:

'Formulo voto particular a la declaración de que el Estado no tiene religión alguna, por entender que aquél debe orientarse en el sentido de la moral cristiana.' He aquí el testimonio de mayor excepción a que al comenzar estas líneas nos hemos referido. He aquí cómo nuestra 'precipitación' no ha sido balda. He aquí cómo no es más que el comienzo de una campaña que tendremos que seguir hasta quedar aprobado el Proyecto — modificado o no — en el Parlamento. A la opinión conviene advertirla y orientarla antes de que la cosa no tenga remedio. Tanto más cuanto que el señor Ossorio añadió la noticia de este hecho desconsolador, indicio de las intenciones de la mayoría: 'No he logrado que me acompañe firma alguna'.

Aquí sí que cabe exclamar, con el gran orador romano: 'Quidnam gentium sumus?' He aquí el testimonio de mayor excepción a que al comenzar estas líneas nos hemos referido. He aquí cómo nuestra 'precipitación' no ha sido balda. He aquí cómo no es más que el comienzo de una campaña que tendremos que seguir hasta quedar aprobado el Proyecto — modificado o no — en el Parlamento. A la opinión conviene advertirla y orientarla antes de que la cosa no tenga remedio. Tanto más cuanto que el señor Ossorio añadió la noticia de este hecho desconsolador, indicio de las intenciones de la mayoría: 'No he logrado que me acompañe firma alguna'.

La suspensión del pago del cupo municipal

"El Matí", en el su editorial de domingo, protesta contra las dificultades que el Banc d'Espanya ha puesto a las gestiones de l'Ajuntament de Barcelona i diu que el Govern ha convertit una qüestió financera en una qüestió política. L'article es titula: "El primer entrebanc" i diu:

"La nova que la ciutat de Barcelona ha pogut obtenir del Govern Central, per mediació del Banc d'Espanya — tècnicament al servei de tots els espanyols — un crèdit de quinze milions de pesetes, reduït a deu a darrera hora, ha produït en la nostra ciutat, com vulgarment diem, l'efecte d'una bomba. Però d'una bomba de gas asfíctic.

La primera víctima identificada ha estat la concòrdia. Per obra del Govern de Madrid, allò que era una simple qüestió de finances ha estat transformada en una qüestió política. I ja ve de temps que, quan allà fan política, la fan contra nosaltres. Tot i això, encara podem que no hi hauria hagut cap govern dels d'antic règim, dictadura compresa, que hagués gosat desatendre un precepte que ara s'ha vist obligada a fer la nostra ciutat, apremiada per una angiosa situació de la tressoreria municipal, deguda a causes de tothom prou conegudes. Havia d'ésser un Govern d'ex-revolucionaris, amb un ministre de Finances tan tocat i posat com el senyor Prieto, escrupolós legalista de tota la vida, qui topés clàndidament amb una dificultat estatutària. D'aquest primer contacte amb Madrid, l'Esguerra Catalana no en surt pas gens airosa.

Ara, però, nosaltres, que com acèrrims adversaris seus, hem de dir que, d'aquest fracàs no hem pot alegrar-se'n qui no vegi que això no li ha succeït perquè és esguerra, sinó per ésser catalana.

Admetem amb això, cal encara fer una altra petita remarc. Arran de la proclamació de la República, la Borsa de Barcelona va cotitzar

amb admirable fermesa l'actitud derrotista de la de Madrid. La nostra plaça va absorbir tot el paper que d'allà estant era llançat esbojarradament al mercat. I qui, sinó el capital català va contrinir l'ensorrada catàstrofe que de bell antuvi intentaren provocar els enemics del nou règim, que la vida cortsana aplegava en nombre i qualitat considerable? Ja veiem l'agraïment que ara troba Barcelona per part del Govern que tan eficaçment ajuda a sostenir amb aquell esforç. I no sabem com s'ho prendria aquest mateix Govern, i quin efecte produiria a la resta d'Espanya si ara Catalunya s'anes desit de tots els valors espanyols. Només diem això per a fer veure com seria d'imprudent qualsevol temptativa de contenir les legítimes aspiracions de Catalunya per un procediment que podriem dir-ne financer, com algú podria sospitar en veure la negativa donada a l'Ajuntament de Barcelona, i també l'actitud que, segons ens diuen, han començat a adoptar les sucursals a la nostra plaça d'alguns Bancs amb seu central a Madrid, en relació amb els descomptes. Cada dia es veu més clarament la falta que ens fa una Banca catalana solidament organitzada. Si la tinguéssim, l'ofensiva financera amb finalitat política, si és que algú la intentés, no seria pas de bon tros tan temible. Ara, quant al conflicte de l'Ajuntament, esperem a veure què determinen els qui avui són amos de la Casa."

La Veu de Catalunya, en un editorial titulat "El Govern i la Ciutat", intenta explicar políticament la causa de la resistència de Madrid a les gestions de l'Ajuntament de Barcelona. Diu La Veu:

"La sessió consistorial d'ahir, en la qual tan insistit participació tingueren els nostres volguts amics de la Lliga Regionalista, demostrà dues coses: ben dignes d'esment: que tots els sectors polítics representats a l'Ajuntament tenen una fe plena en la vitalitat incoercible de Barcelona, malgrat totes les anècdotes fugisseres, baldament n'hi hagi de tan desagradables com la suspensió temporal del pagament del cupo; i, difícil posició de l'Esquerra Republicana davant el Govern de Madrid, per manca de preparació administrativa i d'habilitat política.

El regidor senyor Vilalta, de l'Esquerra Republicana, parlà amb una mica de lleugeresa, de les acaballes del règim. És clar que confonia l'ingenuïtat del Govern provisional de la República amb el règim mateix. El regidor senyor Campalans, de la Unió Socialista de Catalunya, que integra la majoria d'Esquerra Republicana, accentuà encara aquella nota i afegí que, sobretot en els darrers temps, hom havia advertit, entre certs elements de la situació, una mena de renovada hostilitat contra Catalunya, i de vexació contra els interessos de l'Ajuntament de Barcelona.

El regidor senyor Giralt, cap de la minoria radical, del Consistori, insistí en aquella nota.

No és estrany, doncs, que els nostres amics de la minoria regionalista recol·lissin aquestes manifestacions, i en subratllessin la gravetat. Tant se val, tanmateix, que els regidors al·ludits volguessin després al·ludir les seves manifestacions, atribuïnt aquells actitud d'hostilitat i de vexació a la màquina burocràtica centralista, encara no desmentida. És clar que aquelles al·lusions polítiques justificaven que alguna vegada la burocràcia centralista hagués reeixit a aconseguir per sorpresa la signatura d'una disposició determinada. Però no s'explica la persistència a mantenir aquella disposició qual un Govern estava ja assabentat del mal efecte que ha produït a Barcelona quan enaquest Govern hi ha ministres com el senyor Nicolau d'Oliver, que pertany a un partit que té participació al Govern de la Generalitat de Catalunya; Marcel·lí Domingo, que forma part del Consell directiu de l'Esguerra Republicana, qui té la majoria, i amb ell el govern de la ciutat; i Alexandre Lerroux, cap del partit radical. Nosaltres no podem admetre que un Govern on persisteixen aquestes representacions pugui realitzar cap mena de manobra contra Catalunya ni contra la ciutat, sense que això produeixi la dimissió fulminant d'aquests ministres.

El que passa, doncs, és molt més greu. És evident que, tan aviat com seran reunides les Corts Constituents, es formarà un nou Govern a Madrid, que, després dels resultats de les eleccions del 28 de juny, no pot tenir sinó una d'aquestes dues característiques: un Govern de Centre-dreta, amb l'ajut parlamentari i col·laboració ministerial de Lerroux; o un Govern d'esquerra amb l'ajut parlamentari i la col·laboració ministerial dels socialistes. Per una sèrie de circumstàncies que no cal esmentar ací, l'Esquerra Republicana ha suscitat darrerament la suspicació d'aquestes dues forces polítiques, cridades a exercir, durant molt de temps, en els immediats i futurs governs d'Espanya, una influència preponderant. Com que el motor sentamental que produí la magna victòria de l'Esquerra Republicana en les eleccions del dia 28 de juny, fou precisament la hipòtesi, que ara la realitat repugna d'inevitabilitat, que l'Esquerra Republicana era el partit català més capaç en aquestes circumstàncies per a gestionar i obtenir dels governs de Madrid el reconeixement de l'autonomia de Catalunya, calculen els nostres lectors l'enorme transcendència que té el fet d'aquesta situació incontrovertible."

L'intent d'assalt al ministeri d'Economia

La Rambla reproduïa la major part del nostre article de diumenge sobre la designació de Nicolau d'Oliver per al ministeri d'Economia i afegia pel seu compte:

Nosaltres, que coneixem el procés de la designació de Nicolau d'Oliver com a ministre d'Economia, podem subratllar la completa exactitud de les ratlles que precedeixen.

Encara, coneixent Nicolau, sabem que només un deure de lleialtat i de disciplina — en un home tan poc aficionat als càrrecs com ell — pot explicar la seva permanència en el ministeri. Estem certa que per a ell això representa un veritable sacrifici. Sacrifici que Catalunya i la República hauran d'agrair-li."

Les actes en blanc i la llei electoral

Amb el títol: "Dues notes ben greus, escriu La Veu:

A la sessió de la Junta del Cens per a la proclamació dels candidats triomfant a les eleccions darreres, es donaren dues notes d'una gravetat gran, que, com sol succeir, deixen passar quasi completament desapercebudes la major part dels diaris "independents" o d'informació. Es veu clarament que l'interès de la informació depèn d'alguna cosa més que de la transcendència dels fets de què hom dona compte.

Ens ha cridat especialment l'atenció que fins una part de la premsa catalanista, la que també tendeix a esdevenir només "d'informació", tampoc no hagi considerat interessant "informar" els seus lectors de detalls polítics de tanta gravetat.

El primer d'aquests detalls és referent a l'aportació a la Junta, pel representant del partit radical, senyor Palma, de "quaranta un actes" i certificats "en blanc", amb totes les corresponents signatures i segells. El senyor Palma les presentà en blanc, i hem de reconèixer la seva noblesa i correcció. Hauria pogut fer-les omplir i provocar un conflicte. Però el fet d'haver pogut tenir-les i acompanyar-les entranya un vici gravíssim d'il·legalitat d'aquestes eleccions. Hom sap d'un partit que ha pogut tenir al poder seu en un moment donat, "quaranta un" acte en blanc. Estem segurs que ningú més no ha pogut disposar d'actes, en aquestes condicions?

Després de tot quant ha passat a Barcelona, a Catalunya, a tota Espanya, el cas concret denunciat per la representació del partit radical, a Barcelona, no tindrà segurament cap conseqüència pràctica, però bé que ens permetem opinar que el senyor Palma hauria hagut d'insistir acompanyant les actes en blanc, per tal que fossin unides a l'expedient. Però, indubtablement, quan els expedients hauran minuts, aquest anècdota haurà de contribuir als inevitables canvis que en l'opinió es produïran.

Altre incident, que també té una importància gran que els diaris de "gran informació" dissimulen, és referent a la impossibilitat "legal" que hi ha hagut de proclamar diputats per les minories, aquells a qui legalment pertanyia per Barcelona i per la seva "província". Per un precepte que no està en cap "lei" espanyola ni hi ha estat mai, i que ningú no ha pogut derrocar en cap legislació estrangera, el senyor Lerroux no ha pogut ésser proclamat diputat per Barcelona, ni els senyors de Riba, Trias de Bes i Vidal i Gual, no ho han pogut ésser per la "circumscripció provincial", per haver-se'n mancat uns "centenars" de vots per a tenir el 20 per 100 del nombre de vots.

Davant l'emergència del cas, la Junta provincial del Cens ha cregut que, en conseqüència, havia de demanar que aquest precepte no s'apliqués. Però tot d'una quedà reduït a això: a un precepte del qual no fan cas. Quina importància té, a Madrid, que "trenta mil" electors a Barcelona i altres "trenta mil" a la província quedin sense representació parlamentària?

El cas ofereix una gila de caïres excessivament curiosos. En primer lloc es tracta, no pas d'una "lei", sinó d'una disposició que uns quants senyors mitjans, remissos en Consell, acordaren, donant-li la valor d'una "lei". I que ara resulta que s'aplica perquè un d'ells, el senyor Lerroux, no hauria pogut ésser proclamat diputat per Barcelona (on, a part de "Gual", que no feu sinó renunciar-la, és indubtable que compta amb una immensa majoria força electora), i perquè un altre d'ells, el senyor Nicolau d'Oliver, hauria estat a punt de no poder tenir seient en les Corts Constituents...

Per altra banda, es dona la paradoxa que foren les forces de Lerroux les que demanaren prou vots al propi senyor Nicolau d'Oliver i al senyor Pi i Suñer (i) per a sortir diputats, malgrat la insignificància de llurs propis vots. Ells han pogut ésser proclamats, però Lerroux no.

I, finalment, que a la "província" la Lliga ha demostrat prou que, amb tot i la torrentada de vots de l'Esquerra Catalana i de les concacions i violències emprades hi conserva una força d'opinió considerable, immensament per sobre de totes les altres agrupacions polítiques: però que per aquell mateix acord, no pas llei, del Consell de Ministres, "trenta mil" electors regionalistes de la província de Barcelona no poden tenir representació parlamentària.

Notes a tenir en compte per a comprendre com se'ns governa."

(1) Nota de "La Publicitat". Segurament, l'editorialista s'ha desdissimulat de posar aquí el nom del president de la Lliga, senyor Raimond d'Abadal.

El canvi de banderes de l'exèrcit

Amb la solennitat que es proposa, ven donar-li els seus organitzadors, va tenir lloc diumenge l'anomenada resta de les banderes que consistia a fer el canvi de les antigues ensenyes monàrquiques que tenien els regiments per les banderes republicanes.

L'acte, que se celebrava al passeig de Gràcia, xamfrà d'Avinguda del 14 d'Abril, es veié concorregutíssim. La tribuna oficial aixecada a aquest efecte estava engalanada amb plantes i banderes. També hi havien col·locat un bust representatiu de la República.

Al davant de la tribuna, hi havien post uns cónos molt solemnes. Molts infants de les escoles, guàrdies urbans de gran gala, comissions d'entitats republicanes i els Chors d'en Claver amb llurs senyeres i una gran multitud que s'hi apinyava, donaven una nota pintoresca d'anímic.

A tres quarts de deu arribà a la tribuna oficial el President de la Generalitat de Catalunya, acompanyat del cap dels Mossos d'Esquadra. La presència del senyor Macià fou saludada amb una formidable ovació. Poc després arribava l'alcalde, regidors i el cap de Cerimonial, que ioren també aplaudits.

A les deu en punt feu la seva arribada al lloc de la festa el general López Ochoa, acompanyat del seu Estat major.

Hi havia també a la tribuna oficial el governador civil senyor Esplá acompanyat del seu secretari, el President accidental de l'Audiència, el comandant de marina, el doctor Serra Hunter, el Delegat d'Hisenda, el cap superior de policia, diversos "insolts" i moltes altres personalitats.

Ocupaven llocs a la tribuna el governador civil de Tarragona, comissions del Cos de Telegrafs i diverses senyores que actuaven de padrines de les noves banderes.

Poc després de les deu, previ un toc de corneta, foren desfilant des de les noves banderes que es lluiran als caps de Cos per les respectives padrines, i foren canviades per les antigues.

El general López Ochoa pronuncià un parlament als soldats i en el qual digué:

"Tots els qui teniu l'honor d'estar allotjats sota aquesta bandera, emblema de la Constitució i de la Llei, esteu obligats a conservar-la i defensar-la fins a perdre les nostres vides, puix

que així ho demana la glòria de la Patria, el crèdit del regiment i el nostre propi honor."

Acte seguit es llançaren les salves de reglament dels fusellers, per la bateria col·locada a l'Avinguda del 14 d'Abril i per la del castell de Montjuïc.

Els avions que tot el matí havien volat per Barcelona formats en línia de combat, evolucionaren pel damunt de la tribuna oficial, els nens de les escoles deixaren anar els globus que se'ls havien lliurat prèviament i el públic victoriosa la República i Catalunya.

El doctor Aiguader i Mitó, conteix el parlament del general amb un altre:

"Soldats! Heu lliurat uns banderes, però no derrota, ans el contrari, com a conseqüència d'una victòria, puix que a canvi de les que eren símbol d'opressió i de despotisme, enarboreu ara les que són de llibertat i de justícia."

No és solament unes banderes allò que us lluren; us hi donem un ideal del poble, un ideal de llibertat. Vosaltres defenueu aquestes banderes fins a morir, de la mateixa manera que el poble està disposat a defensar el seu ideal a costa de tots els sacrificis.

Avui sou penyor de germanor entre el poble i l'exèrcit, la qual cosa jo reffermo en abraçar el vostre general."

El senyor Aiguader abraça el general López Ochoa, i el públic ho rebé amb una sorollosa ovació.

Després dels discursos, la comissió oficial s'adreçà cap a la tribuna que s'havia bastit al mateix Passeig de Gràcia, xamfrà al carrer de Provença, i des d'allí presentà el pas de la tropa, que fou molt aplaudit pel públic.

Les tropes anaren guardant la formació cap al Parc de la Ciutadella, on s'efectuà la desfilada davant l'estàtua d'en Prim. Va durar una hora i l'anunciació no cessà un instant.

Achaba la festa, el general López Ochoa digué als soldats: "Ja ho veieu. L'antiquisme ha estat molt sincer i tot el poble ha assistit a la festa. Esteu satisfets?"

Després el general López Ochoa digué que el President senyor Macià s'havia exultat d'assistir a la parada militar feta davant del monument a en Prim.

Els Tribunals

PER A L'ASSEMBLEA DE JUTGES

Els senyors Ferrer i Perera i Josep Aragones, jutges, respectivament, dels districtes de la Concepció i de les Drassanes, han sortit cap a Madrid per tal d'assistir a l'Assemblea de jutges, comissionals per llurs companys de Barcelona i de la resta de Catalunya.

DILIGENCIES

DEL JUTJAT DE GUARDIA

El Jutjat de la Barceloneta, secretaria del senyor Ochoa, va instruir durant la seva darrera guardia, que acabà ahir, a les onze, 33 diligències, i ingressaren als embassos tres detinguts.

El substitut en la guardia el Jutjat de l'Oest, secretaria del senyor González del Campo.

ASSEMBLAMENT PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

No té assenyalament.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera.—Drassanes.

Un oral per dispans i lesions contra Miguel Barrell.

Secció segona.—Barceloneta i Oest.—Tres orals: per amonances, per estafa i amonances, contra Ensebi Archés, Narcís

Miranda i Josep Morras, respectivament.

Secció tercera.—Hospital.—Un oral per furt contra Modest Amando.

Idem.—Un oral per furt contra Joan Maria Guardiola.

Secció quarta.—Riera.—Un oral per contravençió contra Antoni Pla.

Universitat.—Un oral per estafa contra Joan Amayra.

Informació política

Un aclariment i un telegrama a Nicolau d'Oliver

Informacions posteriors a la publicació de l'article "Nicolau d'Oliver, representant de Catalunya" aparegut a LA PUBLICITAT de diumenge, ens asseguren que el senyor Campalans, en cap ocasió, ni particularment ni públicament, ha fet manifestacions d'hostilitat a la permanència del senyor Nicolau al Govern provisional. Aquestes informacions que tenim per fidedignes, asseguren igualment que per part del senyor Campalans no ha estat alterada en cap sentit la vella amistat que el lliga amb el senyor Nicolau al qual, a despit de les incidències polítiques produïdes darrerament continua professant la mateixa consideració de sempre.

Ahí fou tramès al ministre d'Economia un telegrama que confirma les nostres informacions. El text d'aquest telegrama traduït literalment, diu així: "Desagradablement sorprès per insistent manifestacions hostilitat que m'atribueix LA PUBLICITAT, renovo testimoni amistat i cordial simpatia. Campalans."

qual s'anava a luitar seria federal i que donant-ho així per entès no hi va haver necessitat de fer constar taxativament la paraula "federal". M'interessa, doncs, fer constar públicament que a instància de les esquerres catalanes es va modificar la primera redacció de l'esmentat text, afegint-hi solament i explícitament, la paraula "federal" a la tercera de les esmentades bases, com així el propi doctor Giral ho reconeix en la lletra que em va adreçar i que jo he fet pública, entre altres documents, en l'article que ha merescut l'atenció i el comentari de l'eminent professor."

El Foment Català de París i les eleccions

París, 6. — En la darrera reunió del Consell directiu del Foment Català d'aquesta capital, es prengué l'acord de felicitar per llur elecció per a diputats a Cortes els senyors Lluís Nicolau d'Oliver, Francesc Macià, Pere Coromines, Gabriel Alomar, Ramon d'Abadal i Joan Estelrich, president honorari i membres del Comitè d'Honor de la dita societat, respectivament.—Fabra.

Les eleccions complementàries de diumenge

Sembla que ni l'Esquerra Republicana, ni la Lliga Regionalista, ni el Partit Radical, no presentaran candidatura per al quart lloc de minoria que hauran de proveir diumenge els electors barcelonins.

Els comunistes del O. C. presentaran el senyor Joaquim Maurín, i l'Extrema Esquerra Federal, el senyor Jiménez i Jiménez.

En canvi, és probable que l'Esquerra Republicana presentarà candidatura per als tres llocs que cal elegir per la circumscripció de Barcelona-Província.

Les candidatures de l'Extrema Esquerra Republicana Democràtica Federal

Disabte se celebrà al local del carrer Sitjar, núm. 3, l'Assemblea dels Centres Federals per tractar de les candidatures que han de presentar-se el dia 12 vinent, a la votació per a les minories.

Hi concorregueren catorze Centres i s'acordà presentar per la capital al Sr. Antoni Jiménez Jiménez i es nomenà un comitè polític perquè amb un vot de confiança designés els tres de la província.

Aquest comitè es reüní ahir al matí i s'acordà que siguin presents per Barcelona - província els Srs. Salvador Sediles Moreno, Pau Isart Bula i Jaume Durany i Bellera.

Noticiari

Divendres vinent, dia 10, a dos quarts de vuit de la tarda, tindrà lloc a l'Unió Catalana, una sessió dedicada a estudiar l'avantprojecte de constitució i Gallardo. Prendran part en missió que presideix el senyor Ossorio Gallardo. Prendran part a aquest aquest acte els senyors Duran Gibert, Trias de Bes i Vidal i Guardiola.

Un miting anarquista

Amb bastanta concurrència, diumenge al matí, se celebrà, al Palau de Belles Arts, l'anunciat miting anarquista, organitzat per un grup d'obres afiliats a la C. N. T. i a l'A. L. T.

Part del públic s'estacionà davant la porta d'entrada del Passeig de Sant Joan, on havien estat instal·lats altaveus.

Els oradors que prengueren part al miting foren els següents:

Francesc Arana, Santiago Bilbao, Marià Durru, Tomás Cano i Rula i Artur Perera. Tots els oradors parlaren, en un to violent sobre els grans problemes de la crisi del treball i dels llugers. També protestaren contra l'actual carestia de la vida per a l'obrer.

Als voltants del Palau de Belles Arts hi havia un piquet de guàrdies de seguretat, però sortosament no calgué intervenir.

A la sortida no es registrà cap mena de manifestació.

Candidats imaginaris

Amb aquest títol "L'Opinió" recull una informació nostra relativa a algunes personalitats que aspiren a figurar en les candidatures de l'Esquerra Republicana, si aquesta organització presenta candidats en les eleccions complementàries de diumenge. Desmentint els rumors circulats i les seguretats que personalment ha donat algun d'aquests presumptes candidats, escriu l'òrgan de l'Esquerra Republicana:

"Per la nostra banda, podem afirmar que no tenim fins al moment d'escriure, cap llistat oficial de possible inclusió d'algun d'aquests personatges en la candidatura del nostre Partit."

Aquests personatges són, com recordaran els lectors, els senyors Francesc Madrid, Xavier Regàs, Llorenç Ferran i Joan Batetini.

El govern municipal de Lleida

En la darrera sessió de l'Ajuntament de Lleida dimittien el primer tinent d'alcalde, senyor Antoni Bergós, i el síndic senyor Pujades i l'alcalde, senyor Salustia Estadella.

Seguidament es procedí a l'elecció del batlle nou, i fou reelegit En Salustia Estadella, per 22 vots contra 6 en blanc. També es procedí al nomenament dels càrrecs. L'Ajuntament quedà constituït d'aquesta manera: per 16 vots i 11 en blanc, fou elegit primer tinent d'alcalde el senyor Antoni Vives; segon, el senyor Antoni Zamorano; tercer, En Francesc Costa; quart, En Simó Ibars; cinquè, En Juli Barberà; sisè, En Carles Bellmunt; i síndic, En Josep Horma i el senyor Alfred Pinyol, propietari i sufragant, respectivament.

La delegació d'Economia

Ahí va prendre possessió del càrrec de delegat de la secció d'Economia al Govern Civil el senyor Josep Freixas Paquin.

Amb aquest motiu el senyor Freixas fou molt felicitat.

Manifest dels diputats gironins

Els diputats elegits amb la candidatura de Coalició Catalana Republicana han adreçat el següent manifest als electors gironins:

Acabades les eleccions més nobles i entusiastes que registra l'història de la nostra política, no volem callar la nostra emoció davant la conducta del cos electoral que ens ha honorat amb la seva representació. Acceptem amb joia el comès de dur al Parlament la veu de les comarques de Girona; ens captem de la enorme responsabilitat que pesa damunt nostre i ens trobem disposats a posar tota la voluntat i el zel en la tasca representativa que ens ha estat encomanada.

Agraim profundament a tots la seva col·laboració a la campanya electoral i al seu resultat esplendent. Als amics que amb intel·ligència i entusiasme mai prou llots foren els organitzadors de la victòria. A aquells altres que amb generositat exemplar contribuïren a fer possibles els desplaçaments del període electoral, cedint els llurs allotjaments i conduint-los ells mateixos. Als que porten i llur veu eloqüent i el llur ideal a la propaganda. Als que, a cada lloc, alçaren una bandera redemptora contra prejudicis i tradicions. Als que amb generositat i generositat ens donaren la seva confiança i el seu vot. Als que amb generositat i generositat ens donaren la seva confiança i el seu vot.

Al nostre agraïment d'avui reconduïm la nostra conducta. Abanderats d'un ideal, sabem prou bé a què obliga saber-se voltats de 57.000 companys en la lluita per la consolidació de la República i l'Estatut de Catalunya. I en la tasca representativa de cada dia no regalaré pas el nostre curs a cap causa de raó ni de justícia. Es de tot cor que oferim la nostra col·laboració a quants la necessitin.

La millor joia quan acabi la tasca que anem a començar serà que pugui dir-se de nosaltres que hem servit lleialment el nostre ideal: que hem estat sempre al servei de la justícia i que, en lloc d'afiar passions i fomentar rivalitats, hem aconseguit, amb una actitud serena i ponderada, fer en les estimadíssimes comarques de Girona una obra fecunda de pau i de fraternitat.

Salvador ALBERT.—Manuel CARASCO FORMIGUERA. — Josep PUIG D'ASPRER. — Albert de QUINTANA DE LEON. — Miquel SANTALO.

IMPREMTA DE
LA PUBLICITAT
Carrer de Barba, 11 i 13

Palau de la Generalitat

Visites

Visità el senyor Macià al seu despatx oficial, l'alcalde, senyor Aiguader, amb el qual estigué conferenciant una bona estona.

També estigueren a la Generalitat els senyors Clervo, doctor Rosell i Salvador Alarma, per a invitar el President al festival a benefici de les heques Rossinyol, que ha de celebrar-se el dissabte vinent.

En absència del senyor Macià, foren rebuts els visitants pel seu secretari, senyor Cases, el qual els oferí transmetre la invitació al President.

El president

El President de la Generalitat estigué ahir al matí al seu despatx, on rebé algunes visites.

A dos quarts de dotze, i acompanyat del cap de cerimonial, senyor Rubí, sortí en auto cap a Terrassa.

Donatius per als obrers sense feina

La subscripció oberta a favor dels obrers sense feina puja, amb els darrers donatius a la Generalitat, a la quantitat de 179.875'95 pessetes.

Carles Soldevila ha estat nomenat cronista de la Generalitat

El Govern de la Generalitat de Catalunya ha encarregat al nostre company Carles Soldevila la missió de redactar la crònica de la Generalitat, a comptar del seu reconeixement pel Govern de la República.

La seva designació ha estat acollida amb grans elogis.

La nostra felicitació més sincera al Govern de la Generalitat pel seu encert, i a l'amic Soldevila per l'alta prova de confiança i estima que merecudament li ha estat dispensada.

Els gitanos a la platja del Poble Nou

"Agrupació d'Esquerra Republicana del Poble Nou" ens prega la publicació d'aquest solt:

"Per al senyor Ullé. — Des de ja fa molt de temps, la barriada de Somorrostro es veu infectada per unes tribus de gitanos indesitjables, els quals tenen en constant peu de guerra els digníssims veïns d'aquell nucli obrer. Aquests han fet arribar innombrables vegades la seva queixa a l'autoritat corresponent. Abans de les eleccions de regidors, el senyor Ullé va prometre als veïns de Somorrostro que si el volaven a ell, la primera cosa que faria seria treure els gitanos, que cada dia en més gran escala s'instal·len en aquell tros de platja.

Ha passat molt de temps, i els gitanos encara són al mateix lloc. Uns quants dies enrera, la setmana anterior a les eleccions generals, el senyor Ullé tornà a prometre que treuria els indesitjables nòmades. Prometença, però, que no s'ha complert.

La sorpresa dels veïns de Somorrostro ha estat gran en llegir recentment un solt inserit a tota la premsa pel senyor Ullé, el qual manifesta que està rebent moltes felicitacions per haver portat a cap una "razzia" entre aquells gitanos perlorbadors. La sorpresa ha estat gran per quant els esmentats gitanos continuen tots—tots—en el mateix lloc, per la qual cosa no podem menys que al·lucinar amb el senyor Ullé pel rebre unes felicitacions per una cosa que no ha fet.

Entenem que és un deure del regidor radical rectificar la nofiença falsa que va fer esmentar pels diaris. Li ho oferim tota els veïns de Somorrostro i la Casa del Poble."

La dona, la moda i la llar

LA BATALLA FEMINISTA

Els homes són injustos en retreurens la nostra inferioritat cultural. Seria més just que s'avinguessin a compartir les responsabilitats d'aquesta nostra inferioritat.

No és responsable — posem per cas — aquell pare que tolera una educació diferent en els seus fills pel fet que no pertanyen a un mateix sexe? Són molts els senyors que es desenten de l'educació de les noies al·legant que això és cosa de la senyora, i aquest generalment no concebeix que les noies necessitin saber altra cosa que cacar un bon partit; veurem llavors que mentre els nois es preparen per la lluita les noies esdevenen una hielota inútil i perillosa per a l'afegida.

Quina ha estat fins avui l'educació de la dona? Un empatx de cate-

VESTITS DE BANY
BARNUSOS
CORRES DE BANY

Els millors assortits els trobareu als
MAGATEMS SANTA EULALIA

cisme i quatre labors inútils; com a refinament tot just unes nocions de piano o pintura. No puc mirar sense escríure-me aquelles boniques puntes de ganxet o al enxi que una dona ha passat mitja vida per teixir-les. Mitja vida perduda quan hi ha tan a fer. Aquella dona farà meravelles amb agulles i botxets, però de la vida, del que ha d'ésser una dona de profit, d'això no en sabrà res fins que les realitats li hagin esgarriat el cor.

Tot contribueix a crear al seu voltant aquella atmosfera d'inconsciència; el pànic de destruir el vel de la innocència amb una explicació naturalíssima, després la lectura que la mare vigila de novel·les blanques o roses amb els seus principis enamorats i absurditats de tota mena que li ompliran el cap de falses il·lusions i li formaran un concepte equivocat de la vida.

De sobte, pel més petit incident, esdevé el xoc amb la realitat i per defensar-nos no portem més que un feix d'ignorància i badalleria; llavors ens adonem amb esclai que el món no és com l'imaginàvem i que ni el que havíem llegit, ni saber fer belles puntes no serveix absolutament de res, i és en aquell moment que comença la nostra tragèdia.

Lavors vénen els retrets de què són unes ignorants, de què no saben res de res — com si algú s'hagués ocupat de què sabessin alguna cosa, i si no feu un esforç titànic per suar aereu eslonades sense pietat.

Malgrat aquest sistema nefast d'educació moltes dones han reeixit en les lletres i en les arts, ço que és una prova pal·lida que la intel·ligència de la dona no és inferior a la de l'home.

Es, doncs, culpable la dona de la incapacitat que els homes tiren en cara? No. N'és culpable l'educació rutinària i inservible que fins avui se l'hi ha donat. Eduqueu la dona, allargueu-li una mà amiga, destruiu aquesta barrera que ens separa de nosaltres que no és més que el fruit d'uns homes egoistes que feren una llei bona per ells i dolenta per nosaltres, i si posats al mateix nivell, amb una llei per tots, amb una educació per tots, amb un respecte per tots, la dona no és el que ha d'ésser, tindrà dret a tirar-li en cara totes les beies i tots els insults.

Amanda LLEBOT

LES LLETRES Cursos i conferències

Avui, dimarts, a les vuit del vespre, el senyor Jaume Miravittes donarà a l'Ateneu Politecnicum (Alt de Sant Pere, 27, pral.) una conferència pública amb el tema *Impossibilitat d'emancipar-se per la cultura*. Amb lectura de poemes d'obres revolucionàries.

— El dia 9 del corrent, a les set del vespre, a la Unió de Reboters i Pastissers (Banyes Nous, 1, primer) donarà una conferència pública el sindicalista Joan Peiró, sobre el tema *El nou concepte d'organització*.

— Divendres vinent, dia 10, a les set del vespre, al saló d'actes de l'Escola del Treball, donarà una conferència En Joaquim Maurín, sobre el tema *L'obrer i la política*.

Informació catalana

LES REVISTES.

Ha sortit ja la Revista de Catalunya, número de juny, amb el següent sumari: Santiago Rossinyol (assagj sobre la seva personalitat representativa), per Carles Capdevila; Notes sobre la proclamació de la República a Girona, per Carles Roldós; La història i la llegenda de Julià l'Apòstata, per Alfons Maseras; Les meves tres millors poesies, per Tomás Garcés; L'home que fou diòscor, emoció i novel·la del gran escriptor anglès Gilbert K. Chesterton. Secció de polèmiques: La concordia (Ríplia al senyor Giménez Caballero), per J. M. Vela; Sobre la crisi del llibre, per M. Novales i Puente; Nòtules; Cròniques: Les arts plàstiques, per Joan Sacs; La música, per Baltasar Saurer; El cinema, per Guillem Diaz-Plaia; La cultura física, per L. i L. Vidal i Guitart; Lletres de Mallorca, per Joan Pont. Els llibres. Documents. Periòdics i Revistes.

CHASSAIGNE FRERES

DIAROS - REVISTES - CLAROS, 42

PINYOL - ALIQUOT - GRANOTORS

Llegiu avui
EL BE NEGRE

Setmanari satíric

Preu: 15 CENTIMS

De venda a tots els quioscos

Administració:
17, PLAÇA DE CATALUNYA, 17

LA MAXIMA CURACIO de malalts de l'ESTOMAC i INTESTINS l'ha obtinguda el

Servetinal

GUMMA

LA SEVA JUSTA FAMA és deguda a milers de malalts guarits, la major part desnonats

Continuament testimonis de gratitud

En Pere Álvarez, de 39 anys d'edat, que resideix al carrer de la Virtut, número 9, primer, segona, Barcelona, després de patir durant quinze anys d'ulcera amb vòmits i forts dolors, començà a prendre el "SERVETINAL" el dia 5 d'abril de l'any actual; actualment, perfectament bé i segur del seu guariment, s'ha presentat a la nostra farmàcia del carrer Ample, número 1, a signar a l'àlbum del "SERVETINAL", que registra els testimonis de gratitud dels malalts guarits, i ens ha autoritzat també la publicació del seu cas per a la bona orientació dels que sofreixen de l'estómac i intestins.

EXIGIU el legítim "SERVETINAL" i no admeteu substitucions interessades d'escàs o nul resultat

AGRAIM les constants proves d'afecte que tant de dins com de fora de Barcelona constantment rebem, i en particular els que signen en l'àlbum del "SERVETINAL", que al carrer Ample, núm. 1, és a la disposició dels malalts.

PREU: 5 P.es. llascó

De venda a Centres d'específics i farmàcies i al carrer Ample, número 1 - BARCELONA

NOVETATS
PER AL BANY
I LA PLATJA

**CAUTXÚ
CATALÀ**

CORTS CATALANES 615

Guàrdia: Passeig de Gràcia, 127, i Rda. St. Pere, 12

Bloc del transeünt

...El blocista que passades les eleccions del dia 28 feia present la decisió tinguda en vers els ciutadans que la Llei obligava a ocupar els carrers de President i adjunts a les luites electorals, estigué fora d'ocupar-los; i com sigui qu'el proper dia 28 és feia que ens obligués a ocupar de nou, seria necessari que algun ciutadà més autoritat que jo, prengués l'iniciativa de reunir-nos quan més aviat millor per a prendre algun acord a fi de què ens tinguéssim més consideració que fins ara. És molt just que els ciutadans corresponguin al compliment de la Llei; però

és una gran injustícia que els tinguin 15 i 20 hores ocupats en un carrer obligatori, sense procurar al menys que no els falti el dinar, un carrer que no dona cap benefici i, en canvi, pot portar molts mals de cap i sancions en milers de pessetes, cosa que no farien gaire gràcia a ningú.

TASTU-LO
MOST ARNAUTRU
BROUERS I FARMACIES

CASASA, Metge especialista de malalties de la pell. Il·luminacions i venèries.
Tallers, 29; d'11 a 1 i de 5 a 7.
Festius d'11 a 1

AUTOMOBILISTES

REPAREU I AFINEU ELS VOSTRES COTXES
ALS TALLERS ESPECIALITZATS

B. ORTELLS - Anglesola, 31 (prop Diagonal)

INFORMACIO DE LA CIUTAT

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ	Per
BARCELONA, MES	5'50
PROVINCIES I BILBAO	7'50
AMERICA LATINA	8'50
ALTRES PAÏSOS	9'50

SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del matí del dia 6 de juliol de 1931:

L'anticicló de l'Atlàntic avança lentament cap a Europa, establint-se vents del sector Nord amb règim de pluges i turbulències al nord d'Espanya, França i Països Baixos.

A Anglaterra i Europa Central es registren moltes boires, degudes al poc gradient i a l'existència de dos mínims depressiònaris centrals l'un a la Gran Bretanya i l'altre a Rússia.

Les zones principals on fa bona temps, comprenen Alemanya i la meitat sud d'Espanya.

Estal del temps a Catalunya a les vuit del matí:

La nebulositat és general a les comarques pirinenques i regió costera.

El centre del país el cel està mig núvol, i serà al Pla de Bages i alguns llocs de la Vall del Segura.

Ha plogut a la Ribagorça, Pallars i Alt Urgell, amb precipitacions de 8 litres per metre quadrat a Graus, 6 a Selva i 7 a Adrell i Capdella.

AGUA IMPERIAL VICHY

XII APLEC DE JOVENTUT

Amb el més gran entusiasme han estat ja començant els treballs d'organització d'aquesta tradicional i popular festa, que se celebra cada any el dia de Sant Jaume a l'hermita del Carmel.

Des de la data, i cada tarda, de set a vuit, a l'entitat organitzadora, Centre Cultural de Sant Pere de les Puelles, hi haurà constituida la Junta, per tal de facilitar dades i resoldre consultes relatives a la magna festa, a totes aquelles persones i entitats que s'hi interessin.

Molt aviat sortirán els bells programes, que ja són en premsa, i molt avencats.

El Dinàmic Club dona per començada la temporada de bany. Ha instal·lat una tenda de platja a la de Castellet dels i una altra a la d'Orcel.

Per tots els detalls que es desitgin, els socis podran ésser informats a secretaria.

Xoco'ata MENSA

UNA FESTA DE CONFRATERNITAT

Els Sindicats de Confiteria de Perceivó i del Departament dels Pirineus Orientals, arriben demà a Barcelona amb l'objecte de celebrar la seva festa anual Vénen a Barcelona d'acord amb el Centre Industrial de Confiteria i Pastisseria de la nostra ciutat, per tal d'establir llaços de germanor entre els catalans de la península i els catalans francesos.

Als diferents actes organitzats, i especialment a l'arribada i al sopar oficial que tindrà lloc al Restaurant Miramar han promès assistir-hi la majoria dels confiterers barcelonins i persones representatives de les grans organitzacions barcelonines del comerç i de la indústria.

JOIES VERITABLE OCAÏO per a comprar a bon preu aneu a la Joleria Maquifà, Tallers, 47

AVATOT CONTRA UN SERGENT

Disculpe a l'antiqua disputaren acaloradament el sergent Emili Caballero i el cap de puny a la cara; aquell es va treure el revòlver, i, naturalment, l'altre a fugir. El públic, creient-se que es tractava d'un lladre, fou cor al sergent, empaïtant el fugitiu.

A punt de fer-se fonedís del tot, el sergent va creure que el millor era encagar un tret, la qual cosa motivà l'alarma de consuetud i la indignació dels més, que se les empenyeren contra el sergent i facilitant de nou la fugida al desconegut.

Amb el tumulte es congregaren més de 200 persones, que amb llur actitud amenaçadora la integritat de causant, de l'avalot. Aquest, protegit per uns quants urbes, fou portat al quarter del carrer de Sant Sadurn, però el públic continuava en les seves manifestacions, i per un moment fins semblà intentar assaltar la dependència municipal.

Vist que la situació s'agreujava per moments, el tinent d'artilleria senyor Jesús de Pedro, que anava de

país, acompanyat del senyor Lluís Alemany, intervingué per apaiagar els ànims, dirigint la paraula al públic i donant-li la seguretat que el sergent havia comès alguna falta seria punit pels seus superiors, i recomanant que deposessin llur actitud i es dissolguessin.

El públic obedí, i una hora després d'ocorregut aquest incident, la tranquil·litat en aquells carrers del districte cinquè era completa.

Relleus JOAN SERRA

ATROPELLAMENTS

Ahir va ésser atropellat per un automòbil Conrad Amat, de 23 anys, i li causà diverses erosions de pronòstic reservat. Fou assistit al dispensari del Taulat.

— Al carrer de Sans, davant al de Riego, un automòbil atropellà Josep Puertas, de 23 anys, i li produí lesions de pronòstic reservat a diverses parts del cos.

— Victima d'un accident semblant ocorregut al carrer de Pere IV, davant a la Riera d'Horta, fou assistit al dispensari corresponent Elies Laport, de 32 anys, al qual apreciaren lesions de pronòstic reservat.

— Un altre automòbil, a l'Avinguda del 14 d'Abril, atropellà a Vicents Vidal Ferrer, de 19 anys, i li causà la fractura de la clavícula dreta. La lesió fou qualificada de pronòstic reservat al dispensari del carrer de Sepúlveda, on fou assistit.

— Diumenge un carro, al carrer de Pere IV, atropellà el nen Manuel López, de nou anys, el qual resultà amb lesions de pronòstic reservat.

Segons referències de testimonis presencials, el nen es posà sota del via que l'empaitava perquè havia pujat en córrer fugint davant la temença que el cobrador d'un tramvia l'empaités per haver pujat a la part del darrera del cotxe.

— Al passeig de Can Tunis un tramvia atropellà a Josep Sánchez Chiquero, de 29 anys.

Fou portat al dispensari corresponent, on li apreciaren lesions de pronòstic reservat.

CAIGUDES DE CONSEQUENCIES

Quan anava a prendre el Metro Transversal a la plaça de la Universitat, Rosa Moratones i Lluís de 18 anys, va caure i es produí la fractura del radi esquerre, de pronòstic greu.

Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Després d'assistir al dispensari del carrer de Sepúlveda, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

— Maria Cornilla, de 16 anys, que vivia al carrer de Solà, núm. 49, primer pis, estava asseguda a la barana del terrat de casa seva quan s'estou-dra.

Caigué daltabaix i es causà una ferida acontosa de pronòstic greu i com-moció cerebral.

Fou assistida al dispensari d'Hos-pitals, i després passà al seu domi-cili.

— Miquel Busquets Lile va enso-pegar en travessar un pas a nivell de la línia del Nord, al carrer de Ribes, i es causà una ferida contusa i la fractura del temporal esquerre, de pronòstic reservat.

— Va caure del tramvia Agustí Plaumilles Querol, de 51 anys. Fou assistit al dispensari d'Hosptals.

— El noi Joan Coll Benavent va caure d'una paret al carrer de les Cortes Catalanes. Fou assistit a la casa de socors de la Ronda de Sant Pau.

— Va caure de la bicicleta Josep Morera Silva, i sofí la fractura d'una costella.

— Josep Garcia Clemente va caure d'una clafaboya i es causà lesions, de pronòstic reservat.

UN ACCIDENT D'AUTOMOBIL A LA CARRETERA DE SARDANYOLA

A la casa de socors de la Ronda de Sant Pere fou portat ahir Antoni Cortés Facés, per haver resultat vic-tima d'un accident d'automòbil en donar el vehicle una volta de campana.

Li apreciaren fractura de la clavi-cula dreta i una contusió al costat esquerre, lesions que foren qualifi-cades de pronòstic reservat.

Després d'assistir fou traslladat a l'Hospital de la Santa Creu.

Estómac, Ventre, Diabetis, etc., Ali-ments Especials Vegetarians. Casa Sorribes, Lúria, 62; Salmerón, 222

TOPADA D'AUTOS

Al passeig de Gràcia, encreuament al carrer de València, toparen diu-menge violentament dos auto-taxi, un d'ells ocupat per les germanes Do-lores, Maria Adolfinia i Emilia Rodri-guez Alconca, de 25, 29 i 27 anys. Pi-lar Serra Fernández i Antoni Mar-qués, de 26 i 33 anys.

Tots cinc resultaren lesionats i fo-ren assistits a la casa de socors de la Ronda de Sant Pere, on qualificaren com a lleus les lesions de Dolors i Antoni, i de pronòstic reservat les de les altres tres.

Després d'assistir passaren a llurs respectius domicilis.

UNS DESAPRENSIUS

Diumenge al vespre, en passar les

ACTUALMENT

l'única casa que continua rebent les darreres novetats per a vestits és

EL BARATO

Cal veure les noves colleccions de gèneres que acaben de posar-se a la venda!

PRECIOSSES SEDES

estampades, dibuixos de moda, gran assortiment, a **1'95**

Aquest és un article de seda artificial extra, del qual se'n detallen 15.000 metres diàriament

germanes Filomena i Dolors Rome-ro, de 22 i 15 anys, respectivament, pel carrer de Rosselló, encreuament a Sardanya, foren agredides per uns desaprensus que tornaven dels bany amb intencions poc tranquil·litzado-res. Les noies es defensaren a cops de puny de llurs adversaris i apre-taren a córrer al cinema Chile, on es dirigien. L'administrador del cinema, senyor Feliu, sortí en la seva per-secució però no els pogu éstrapar.

Ho posem a coneixement de les autoritats perquè prenguin les mesu-res necessàries, a fi que no es repe-teixin actes tan reprobables.

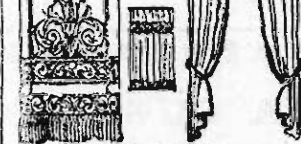
TAPISSERIES

PALLAROLS

Consell de Cent, número 357

(prop Passeig de Gràcia)

(Cada obreació en tots estils)

ACTUALMENT

Grans robeses en DOMASSOS, CRETO-NES I VELLUTS per a foire de mobles i cortinages

Cretones, des de 1'25 ptes. metre Domassos, des de 5 pessetes metre Velluts, des de 4'50 pessetes metre Tulla doble ample, 5'50 ptes. metre Confeció de fundes, cortinages i cortinets

VENDA DE TROSSOS

La Música

NOTES OFICIOSES

AUDICIÓ DE FI DE CURS

Avui, dimarts, a les deu del matí, tindrà lloc a la sala d'ac-tes de l'Ateneu de Girona l'au-dició de fi de curs dels alumnes de piano de l'Acadèmia del senyor Francesc Civil, els quals interpretaran selectes compo-sicions dels millors autors.

Amplificadors

Agència Oficial Philips Gràcia, 23 (D.)

Junt Teatre Bosc.

A LLORET DE MAR

(GIRONA)

CLINICA MENTAL "TORRE CAMPOERA" per a malalts nerviosos, mentals i soli-citans. Telèfon 10. Metge director-resi-dent: DOCTOR M. BERNAT I CARRE-RES. — Per a informes, dirigiu-vos a la mateixa Clínica o a BAHÍLLA, els divendres, de quatre a set de la tarda al carrer de Pelayo, núm. 62.

OVOMALTINA Freda

L'Ovomaltina es dissol també en llet o aigua fredes, però més lentament que en líquids tempe-rats. Preparada en fred, l'Ovomaltina conserva la mateixa valor nutritiu i fortificant que dissolta en líquids calents, i ofereix, a més, la delícia de les begudes fresques a l'estiu; no hi ha res tan agra-da-ble, ni més digestible, ni millor indicatiu que un vas d'Ovomaltina freda en substitució de la majoria dels refrescos que es consumeixen a l'estiu i que no te-nen cap valor nutritiu ni fortificant.

La preparació de l'Ovomaltina freda és més rà-pida si s'utilitza la cocielera americana que oferim gratuïtament, contra rebu de l'etiqueta d'Ovomalti-na més i pla. en segells de correu per a despeses de framesa.

Representants

Josep Salari i Marco-Carré Valencia, 305. Barcelona

En Carles Serra Corominas

ha mort cristianament a l'edat de 60 anys

(A. C. S.)

Els qui el ploraven: germans Miquel, Candelària, Carme, Agustí i Mercè, germans polítics Enriqueta Llop, Doroteu Sàinz, Elvira Puchol i Josep Huguet, nebots, cosins, parents tots i la raó social "SERRA HERMANOS", en assabentar els seus amics i cono-guts de tan irreparable pèrdua els preguen que el tinguin present en llurs oracions i que se serveixin assistir a la casa mortuòria, carrer de la Princesa, número 19, primer, primera, avui, dimarts, dia 7, a les onze del matí, per tal d'acompanyar el cadaver a l'es-glésia parroquial de Sant Cugat i després al Cemen-tiri Nou.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

NO PERDEU LA LÍNIA

Avui us preocupeu totes de conservar ben esbeltas les vostres figures. Destrieu acuradament els aliments que engreixen i els que sense deixar de nodrir-vos afavoreixen la conservació de la línia. Així sabeu molt be que les Maries Artiach nodreixen i no engreixen.

Primites, discretament dolces i ben torra-des. No us haveu de privar d'aquesta lleminadura. Sempre que pogueu, men-jeu-les en lloc de pa. Es desfan a la boca.

Maria Artiach

Per menjar sola, amb mantega o merme-lada, mullada amb tè, cafè o llet, etc.

PAQUETS DE 100, 200 I 250 GRAMS

ELS PAQUETS MÉS GRANS SÓN MÉS ECONÒMICS

Comprant les galetes empaquetades, les mengeu intactes i ne-fes. Exigiu que el vos-tre proveïdor tregui de la llaua el paquet original en el moment de comprar-lo.

EL TREBALL

La vaga de la Telefónica i el conflicte del Port. — El ram de la llum i l'amenaça de vaga per a demà. — Els altres conflictes del moment

La vaga de telèfons

Dimenge, a la nit, en l'estatge social del Sindicat, van reunir-se en assemblea per a tractar del conflicte que tenen plantejat, els obrers i funcionaris de la Companyia Nacional Telefónica a la C. N. T.

Parlaren en l'esmentada assemblea diversos dels remits, i després d'haver donat compte de la proposta d'arranjament formulada en l'entrevista celebrada a Madrid entre els representants de la companyia i els de les tres diferents organitzacions no afectes, la C. N. formula i planteja la vaga ahir, diumars, a les vuit del matí, tal com el Sindicat ho havia anunciat.

UN TELEGRAMA DE LA DIRECCIO DE LA TELEFONICA

La Direcció General de la Companyia Telefónica Nacional va transmetre a la Direcció del segon districte, i aquesta al seu torn l'ha transmes als administradors de zona, caps de centre i a tot el personal, un telegrama on diu que, declarada la vaga per part del personal, a després de l'esperit de concòrdia de la Companyia, aquesta es refia de l'adhesió dels seus funcionaris, i garanteix la protecció necessària per a la llibertat del treball.

COMENÇA LA VAGA

Tal com s'havia acordat, a les vuit del matí d'ahir, va començar la vaga dels funcionaris de telèfons.

Com de costum, fins al torn de les set, hora en que entren els funcionaris de conferències i dels tallers, va fer-se servei amb la normalitat de costum.

Els caps i encarregats que des de primeres hores de la matinalda estaven a Telèfons donaren les ordres oportunes als funcionaris, que eren secundats per tots ells.

Va distribuir-se el treball entre els operaris per a sortir a aparar avaries i la instal·lació de nous aparells, que s'annotaren en les respectives llibretes.

A les vuit en punt tots els funcionaris i obrers ordenades, "botones" i tots els que estaven a la central, van requerir els caps i encarregats perquè els fessin l'admissió dels serveis que deixaven en bones condicions i sense haver començat cap acte de sabotatge.

Els caps es donaren per assabonats i els funcionaris van començar a treballar.

Després d'haver donat la seva entrada a les vuit, no van tenir secundant així la vaga.

Davant l'edifici de la Companyia

anant pel carrer de Rerren fins a la Plaça de la República. Una vegada allí, van destacar-se un grup d'obres que entraren al Palau de la Generalitat, on celebraren una entrevista amb el President.

Seguidament, van dirigir-se a l'Ajuntament per parlar amb l'Alcalde.

De la Plaça de la República anà el grup de manifestants cap al Govern civil i exposaren al governador les seves queixes contra la Companyia Telefónica i la policia que no els havia permès manifestar-se com era la seva voluntat.

REUNIO D'AUTORITATS

Ahí, a migdia, l'alcalde senyor Aiguader, va estar en el Govern civil. L'objecte de la visita fou la vaga plantejada a Telèfons, i els greus perjudicis que el conflicte reporta a la ciutat. També conferencià amb el governador i Conseller del Treball de la Generalitat, senyor Serra i Moret.

Hom guardà absoluta reserva del que s'havia tractat.

EL SERVEI INTERURBA NO FUNCIONA AHIR

Degut a la vaga, durant el dia d'ahir no fou possible celebrar conferències des de la nostra ciutat.

EL QUE DEMANEN ELS VAGUISTES

Entre altres peticions d'ordre econòmic els funcionaris de telèfons demanen la readmissió dels companys acomiadats l'any 1919 — uns doscents en tota la Península. A més, segons referències, hi ha hagut, aquests darrers dies, per part de la Companyia, algunes represalies que precipitaren la vaga.

A Barcelona, el nombre d'obres en vaga, passa de 600. Ahir, prestaren servei uns 50.

L'atur és gairebé general a la Península.

EL CONFLICTE A TORTOSA

La vaga dels telèfons plantejada a Barcelona ha estat secundada pels funcionaris i obrers de la Telefónica a Tortosa. El personal femení ha estat en els seus llocs.

La guàrdia civil custodia l'edifici de la Telefónica. No s'ha produït cap incident.

El conflicte del Port

Per desavinences sorgides entre els elements patronals i obrers, s'ha plantejat al port un conflicte de molta gravetat, per la importància de les operacions que es paralitzen i pel nombre de persones afectades pel mateix.

L'estatge social del "Montepio de Sant Pere Pescador", entitat que, com se sap, compta amb la majoria dels obrers dedicats a la càrrega i descàrrega de vaixells es veu altir extraordinàriament animat per la presència en el mateix de nombrosos obrers, que comentaven el curs del conflicte.

Un dels seus elements més significats va fer aquesta declaració:

—Des de fa temps regnava entre els obrers dedicats a la càrrega i descàrrega gran malestar, produït per la forma de fer-se la contractació d'obres, que dona motiu a que molts d'ells treballin tres o quatre vegades al mes, amb lo que els és impossible viure del seu treball, mentre que altres no poden cap jornal. Això ha estat causa en diverses ocasions de fúndes divergències i acalorades discussions entre els mateixos associats.

A mitjan aquest estat de coses s'encaminaven les bases que vàrem presentar a la societat que té la representació dels consignataris i encarregats. Aquestes bases, que foren presentades a principi del passat mes, no foren acceptades pels representants de l'element patronal, que a la vegada presentaren altres, en les quals, amb algunes variants, es recollia el fonamental de nostres propostions, especialment en el que es refereix al torn de labor, per mitjà del qual tots els afiliats a la nostra entitat es troben a l'amparo de la manca de treball, mitjançant una distribució equitativa i regular del mateix.

Desitjós de donar palpable demostració del nostre esperit conciliador, convocàrem immediatament junta general, en la qual vàrem aconseguir que fosin acceptades les fórmules d'arreglo presentades per l'element patronal, en reunió celebrada a la Generalitat; i quan mancava solament perquè entrés en vigor les dites bases la signatura dels representants de la societat de consignataris, aquests retrocediren, negant-se a signar-les si no s'afegia a les mateixes el compromís per nostra part de no presentar cap reclamació de millors condicions durant sis mesos, ni confectionar cap reglament de treball per a registrar en el successiu.

Com és natural — segueix dient — vàrem rebutjar aquesta imposició inacceptable, quedant des de aquest moment plantejat el conflicte, al qual s'ha arribat únicament per la intransigència de quins més obligats estan a saber que aquests assumptes deuen ésser resolts amb serenitat.

Per a demostrar que no tenim cap culpa, vàrem ordenar que aquest matí, a l'hora de costum, compareixessin els obrers al lloc en que es verifica la contractació, com així s'ha fet, no acudint-hi al mateix els encarregats, que s'han limitat a mantenir-se a certa distància en actitud purament expectant.

Aquest és — acanh dient el director obrer — l'estat del conflicte del port, que solament afecta actualment a la càrrega i descàrrega general de vaixells, encara que no podem preveure el desenrotll que pot tenir, car tots els desemolts obrers es mostren disposats a secundar-nos i la manca d'esperit de concòrdia dels elements patronals prorroga aquest lamentable estat de coses.

En la càrrega i descàrrega del carbó no s'han paralitzat els treballs.

El conflicte es desenrotlla sense incidents.

El conflicte dels obrers del Gas i de l'Electricitat

El Sindicat Unió de Llum i Força ha dirigit un manifest al poble de Catalunya, donant compte del conflicte que s'ha plantejat per no haver estat admeses les bases que foren presentades a les companyies fa uns vuit mesos.

Els obrers fan les següents peticions:

Primer: Reconeixement del dret sindical per les companyies.

Segon: Un jornal mínim de 84 pessetes setmanals per a operaris; 73'50 per als ajudants, i 63 pessetes per als peons en general.

Tercer: Reconeixement del personal de plantilla per a aquells que portin més d'un any, i els que foren acomiadats durant aquest període únicament i exclusivament per falta de treball, el dret d'ingrés tant tant aviat com es reengui el treball, i els serà vàlid el temps transcorregut en el servei prestat abans de l'acomodament per a poder ésser de plantilla.

Quart: Suspensió de les llistes negres i readmissió de tots els seleccionats de la vaga revolucionària de l'any 1919, que foren acomiadats de les companyies Recs i Força de l'Ebre, Catalana de Gas i Electricitat, Banc Hispano-Americà i Banc Alemany Transatlàntic, pel sol fet de pertànyer a la Confederació Nacional del Treball.

Cinquè: La jornada màxima de 48 hores, forma en què siguin suprimides tota mena d'hores extraordinàries.

per estudiar el dit Estatut presentat als obrers que foren discutides i ahir l'hiurades al Conseller de Cultura senyor Gassol pels Presidents i secretari del Col·legi, doctors Carles Sanllehy Girón i doctor J. M. Pérez Cassanyes, acompanyats del President de la ponència doctor Manuel Riquelme, celebrant amb el dit motiu una conferència cordialíssima amb el Conseller senyor Gassol, en la qual es patentà la comprensió dels elements universitaris per aportar la màxima col·laboració als fins culturals de la nostra Universitat.

Invitat el Col·legi de Doctors del Districte Universitari de Barcelona pel Consell de Cultura de la Generalitat de Catalunya perquè informés sobre el projecte d'Estatut Universitari, ha celebrat dues Juntes generals extraordinàries, a les quals assistiren gran nombre de doctors col·legiats. La ponència nomenada

ordinàries, per tal d'afavorir d'aquesta manera l'ingrés de tots aquells obrers que manquen de treball, ja que les companyies, obligant als seus obrers a treballar hores extraordinàries, l'important futur torçes.

Sisè: L'acceptació del nivellament del sou dels obrers intel·lectuals en relació als seus anys de servei, amb un mínim d'entrada de 100 pessetes mensuals als catorze anys d'edat i un màxim de 600 pessetes mensuals als quaranta anys d'edat, o sigui als vint-i-cinc anys de servei.

REUNIONS

En reunió celebrada ahir a migdia pels representants de les companyies productores de gas i electricitat amb les autoritats van adoptar, en principi, aquelles mesures prudencials que tendeixen a evitar que, de plantejar-se el conflicte avui, a les dotze de la nit, l'atur del subministre de gas i electricitat sigui absolut.

Una representació dels obrers i una altra de les companyies afectades continuen les negociacions per veure de trobar una fórmula d'arranjament abans no s'arribi a l'hora fixada per a començar la vaga, anunciada per a avui a la nit.

SI LA VAGA ES PLANTEJA SEMBLA QUE SERA PARCIAL

Segons referències particulars, a la Canadense tal vegada no es planteja la vaga.

Les discrepàncies entre el personal de la casa, que en part està afiliat al Sindicat Unió, mentre altres pertanyen a la Unió General de Treballadors, és probable que evitin que la totalitat d'obres i funcionaris vagin a la vaga.

La impressió recollida ahir és que segurament no s'anirà a la vaga general.

Ha estat ajornada la vaga dels flequers

Atenent ordres de l'Alcaldia, els patrons flequers acordaren en una reunió celebrada al local de l'Esplanada de l'Esplanada, començar el treball a les fleques, ahir, a les cinc, en lloc de les dues, com venia fent-se.

També acordaren protestar davant l'Alcaldia, respectivament, però enèrgicament, de la dita ordre, i continuar les negociacions amb la representació obrera, per tal de veure si és possible trobar una fórmula que, harmonitzant els interessos d'ambdues parts, posi fi al conflicte.

La vaga, per tant, queda ajornada, i hom creu que s'arribarà a una solució satisfactoria.

Els camperols

AHIR VA TREBALLAR SE NORMALMENT

Durant el dia d'ahir es treballà normalment a tots els termes municipals del Pla de Llobregat, llevat a l'Hospitalet, on s'ha reproduït el conflicte entre obrers camperols i agricultors, que ja existí fa alguns dies.

Els camions i carros que porten fruita i hortalisses als mercats de Barcelona realitzaren el viatge amb total normalitat. Els únics que deixaren de fer el transport, per les causes esmentades, foren els de l'Hospitalet.

Les impressions no en ahir al vespre gaire optimistes i es temia que el conflicte es tornés a agreujar.

El conflicte de la casa Singer

A les dotze del migdia, a la plaça d'Urquiza es promogué un avallot a conseqüència que uns obrers de la casa Singer, que fa algunes setmanes que estan en vaga, tractaren d'assaltar la dita casa, que té en aquella plaça una casa de vendes, per haver descobert els vaguistes que de les oficines es despaxaven cartes i es feien vendes.

La guàrdia d'assalt es dirigí a aquell lloc i privà que els obrers portessin a cap la dita amenaça.

Una comissió d'obres entrà a visitar la gerència, i sortí deseperada de la conversa, per creure que no volen solucionar el conflicte.

Solució d'un conflicte

En una reunió que celebraren a Montcada els obrers de la casa Asland, acordaren desistir de la vaga anunciada per a avui, per haver acceptat l'empresa les bases que havien presentat.

Per la seva banda, el cap de policia manifestà als periodistes que als llocs immediats als locals de telèfons, així com a Correns i Telègrafs s'havia muntat servei especial de vigilància.

També fou preguntat el governador sobre el conflicte del port, i confirmà que els patrons havien denunciat la clausura referent a la contractació per torn.

Quant al possible plantejament de la vaga del ram de la llum i força elèctrica avisà que els obrers havien entrat en negociacions directes amb les empreses, i que no existien motius per sentir-se pessimista.

De totes maneres havia confiat

Companyia, però els guàrdies d'assalt els demanà que es desfoguessin. Aleshores anaren a la Plaça de Macià i d'allí al Govern Civil.

Una Comissió pujà a veure el governador, al qual exposaren diverses queixes i li demanaren permís perquè el Sindicat estés en reunió permanent.

El governador hi accedí, i els digué que no podia consentir la formació de grups al carrer, perquè el carrer és de tots els ciutadans.

Manifestà el governador que la intensitat més gran de la vaga és a les províncies de Barcelona i Lleida, i molt menys a les de Tarragona i Saragossa.

Segons li comunicà el ministre de la Governació, a la resta d'Espanya a penes si hi ha vaga, segons li havien dit els governadors.

El senyor Esplà tentà la impressió que el Sindicat de Telèfons, adherit a la Confederació Nacional del Treball no ha vist secundada la vaga com creia en algunes poblacions en les quals, si bé escasseja el personal, el servei es presta normalment.

Pel que es refereix a Barcelona, les notícies que tenia el governador eren que en el servei urbà es treballava en les quatre Centrals, i en l'interurbà s'havia amb preferència el servei oficial, per bé que també s'havia cursat telefonemes particulars.

A Terrassa no hi h'ava: a Sabadell hi ha el personal indispensable per atendre el servei urbà i regular l'interurbà; a Mataró i a Badalona sols s'atén el servei urgent; a Igualada hi havia pocs funcionaris en vaga, però es tenia la impressió que aquesta seria més extensa.

Per la seva banda, el cap de policia manifestà als periodistes que als llocs immediats als locals de telèfons, així com a Correns i Telègrafs s'havia muntat servei especial de vigilància.

També fou preguntat el governador sobre el conflicte del port, i confirmà que els patrons havien denunciat la clausura referent a la contractació per torn.

Quant al possible plantejament de la vaga del ram de la llum i força elèctrica avisà que els obrers havien entrat en negociacions directes amb les empreses, i que no existien motius per sentir-se pessimista.

De totes maneres havia confiat

Companyia, però els guàrdies d'assalt els demanà que es desfoguessin. Aleshores anaren a la Plaça de Macià i d'allí al Govern Civil.

Una Comissió pujà a veure el governador, al qual exposaren diverses queixes i li demanaren permís perquè el Sindicat estés en reunió permanent.

El governador hi accedí, i els digué que no podia consentir la formació de grups al carrer, perquè el carrer és de tots els ciutadans.

Manifestà el governador que la intensitat més gran de la vaga és a les províncies de Barcelona i Lleida, i molt menys a les de Tarragona i Saragossa.

Segons li comunicà el ministre de la Governació, a la resta d'Espanya a penes si hi ha vaga, segons li havien dit els governadors.

El senyor Esplà tentà la impressió que el Sindicat de Telèfons, adherit a la Confederació Nacional del Treball no ha vist secundada la vaga com creia en algunes poblacions en les quals, si bé escasseja el personal, el servei es presta normalment.

Companyia, però els guàrdies d'assalt els demanà que es desfoguessin. Aleshores anaren a la Plaça de Macià i d'allí al Govern Civil.

Una Comissió pujà a veure el governador, al qual exposaren diverses queixes i li demanaren permís perquè el Sindicat estés en reunió permanent.

El governador hi accedí, i els digué que no podia consentir la formació de grups al carrer, perquè el carrer és de tots els ciutadans.

Manifestà el governador que la intensitat més gran de la vaga és a les províncies de Barcelona i Lleida, i molt menys a les de Tarragona i Saragossa.

Segons li comunicà el ministre de la Governació, a la resta d'Espanya a penes si hi ha vaga, segons li havien dit els governadors.

El senyor Esplà tentà la impressió que el Sindicat de Telèfons, adherit a la Confederació Nacional del Treball no ha vist secundada la vaga com creia en algunes poblacions en les quals, si bé escasseja el personal, el servei es presta normalment.

Pel que es refereix a Barcelona, les notícies que tenia el governador eren que en el servei urbà es treballava en les quatre Centrals, i en l'interurbà s'havia amb preferència el servei oficial, per bé que també s'havia cursat telefonemes particulars.

A Terrassa no hi h'ava: a Sabadell hi ha el personal indispensable per atendre el servei urbà i regular l'interurbà; a Mataró i a Badalona sols s'atén el servei urgent; a Igualada hi havia pocs funcionaris en vaga, però es tenia la impressió que aquesta seria més extensa.

Per la seva banda, el cap de policia manifestà als periodistes que als llocs immediats als locals de telèfons, així com a Correns i Telègrafs s'havia muntat servei especial de vigilància.

També fou preguntat el governador sobre el conflicte del port, i confirmà que els patrons havien denunciat la clausura referent a la contractació per torn.

Quant al possible plantejament de la vaga del ram de la llum i força elèctrica avisà que els obrers havien entrat en negociacions directes amb les empreses, i que no existien motius per sentir-se pessimista.

De totes maneres havia confiat

Companyia, però els guàrdies d'assalt els demanà que es desfoguessin. Aleshores anaren a la Plaça de Macià i d'allí al Govern Civil.

Una Comissió pujà a veure el governador, al qual exposaren diverses queixes i li demanaren permís perquè el Sindicat estés en reunió permanent.

El governador hi accedí, i els digué que no podia consentir la formació de grups al carrer, perquè el carrer és de tots els ciutadans.

Manifestà el governador que la intensitat més gran de la vaga és a les províncies de Barcelona i Lleida, i molt menys a les de Tarragona i Saragossa.

Segons li comunicà el ministre de la Governació, a la resta d'Espanya a penes si hi ha vaga, segons li havien dit els governadors.

El senyor Esplà tentà la impressió que el Sindicat de Telèfons, adherit a la Confederació Nacional del Treball no ha vist secundada la vaga com creia en algunes poblacions en les quals, si bé escasseja el personal, el servei es presta normalment.

Pel que es refereix a Barcelona, les notícies que tenia el governador eren que en el servei urbà es treballava en les quatre Centrals, i en l'interurbà s'havia amb preferència el servei oficial, per bé que també s'havia cursat telefonemes particulars.

A Terrassa no hi h'ava: a Sabadell hi ha el personal indispensable per atendre el servei urbà i regular l'interurbà; a Mataró i a Badalona sols s'atén el servei urgent; a Igualada hi havia pocs funcionaris en vaga, però es tenia la impressió que aquesta seria més extensa.

Per la seva banda, el cap de policia manifestà als periodistes que als llocs immediats als locals de telèfons, així com a Correns i Telègrafs s'havia muntat servei especial de vigilància.

També fou preguntat el governador sobre el conflicte del port, i confirmà que els patrons havien denunciat la clausura referent a la contractació per torn.

Quant al possible plantejament de la vaga del ram de la llum i força elèctrica avisà que els obrers havien entrat en negociacions directes amb les empreses, i que no existien motius per sentir-se pessimista.

De totes maneres havia confiat

Companyia, però els guàrdies d'assalt els demanà que es desfoguessin. Aleshores anaren a la Plaça de Macià i d'allí al Govern Civil.

Una Comissió pujà a veure el governador, al qual exposaren diverses queixes i li demanaren permís perquè el Sindicat estés en reunió permanent.

El governador hi accedí, i els digué que no podia consentir la formació de grups al carrer, perquè el carrer és de tots els ciutadans.

Manifestà el governador que la intensitat més gran de la vaga és a les províncies de Barcelona i Lleida, i molt menys a les de Tarragona i Saragossa.

Segons li comunicà el ministre de la Governació, a la resta d'Espanya a penes si hi ha vaga, segons li havien dit els governadors.

El senyor Esplà tentà la impressió que el Sindicat de Telèfons, adherit a la Confederació Nacional del Treball no ha vist secundada la vaga com creia en algunes poblacions en les quals, si bé escasseja el personal, el servei es presta normalment.

Pel que es refereix a Barcelona, les notícies que tenia el governador eren que en el servei urbà es treballava en les quatre Centrals, i en l'interurbà s'havia amb preferència el servei oficial, per bé que també s'havia cursat telefonemes particulars.

A Terrassa no hi h'ava: a Sabadell hi ha el personal indispensable per atendre el servei urbà i regular l'interurbà; a Mataró i a Badalona sols s'atén el servei urgent; a Igualada hi havia pocs funcionaris en vaga, però es tenia la impressió que aquesta seria més extensa.

Per la seva banda, el cap de policia manifestà als periodistes que als llocs immediats als locals de telèfons, així com a Correns i Telègrafs s'havia muntat servei especial de vigilància.

Companyia, però els guàrdies d'assalt els demanà que es desfoguessin. Aleshores anaren a la Plaça de Macià i d'allí al Govern Civil.

Una Comissió pujà a veure el governador, al qual exposaren diverses queixes i li demanaren permís perquè el Sindicat estés en reunió permanent.

El governador hi accedí, i els digué que no podia consentir la formació de grups al carrer, perquè el carrer és de tots els ciutadans.

Manifestà el governador que la intensitat més gran de la vaga és a les províncies de Barcelona i Lleida, i molt menys a les de Tarragona i Saragossa.

Segons li comunicà el ministre de la Governació, a la resta d'Espanya a penes si hi ha vaga, segons li havien dit els governadors.

El senyor Esplà tentà la impressió que el Sindicat de Telèfons, adherit a la Confederació Nacional del Treball no ha vist secundada la vaga com creia en algunes poblacions en les quals, si bé escasseja el personal, el servei es presta normalment.

Pel que es refereix a Barcelona, les notícies que tenia el governador eren que en el servei urbà es treballava en les quatre Centrals, i en l'interurbà s'havia amb preferència el servei oficial, per bé que també s'havia cursat telefonemes particulars.

A Terrassa no hi h'ava: a Sabadell hi ha el personal indispensable per atendre el servei urbà i regular l'interurbà; a Mataró i a Badalona sols s'atén el servei urgent; a Igualada hi havia pocs funcionaris en vaga, però es tenia la impressió que aquesta seria més extensa.

Per la seva banda, el cap de policia manifestà als periodistes que als llocs immediats als locals de telèfons, així com a Correns i Telègrafs s'havia muntat servei especial de vigilància.

També fou preguntat el governador sobre el conflicte del port, i confirmà que els patrons havien denunciat la clausura referent a la contractació per torn.

Quant al possible plantejament de la vaga del ram de la llum i força elèctrica avisà que els obrers havien entrat en negociacions directes amb les empreses, i que no existien motius per sentir-se pessimista.

De totes maneres havia confiat

Companyia, però els guàrdies d'assalt els demanà que es desfoguessin. Aleshores anaren a la Plaça de Macià i d'allí al Govern Civil.

Una Comissió pujà a veure el governador, al qual exposaren diverses queixes i li demanaren permís perquè el Sindicat estés en reunió permanent.

El governador hi accedí, i els digué que no podia consentir la formació de grups al carrer, perquè el carrer és de tots els ciutadans.

Manifestà el governador que la intensitat més gran de la vaga és a les províncies de Barcelona i Lleida, i molt menys a les de Tarragona i Saragossa.

Segons li comunicà el ministre de la Governació, a la resta d'Espanya a penes si hi ha vaga, segons li havien dit els governadors.

El senyor Esplà tentà la impressió que el Sindicat de Telèfons, adherit a la Confederació Nacional del Treball no ha vist secundada la vaga com creia en algunes poblacions en les quals, si bé escasseja el personal, el servei es presta normalment.

Pel que es refereix a Barcelona, les notícies que tenia el governador eren que en el servei urbà es treballava en les quatre Centrals, i en l'interurbà s'havia amb preferència el servei oficial, per bé que també s'havia cursat telefonemes particulars.

A Terrassa no hi h'ava: a Sabadell hi ha el personal indispensable per atendre el servei urbà i regular l'interurbà; a Mataró i a Badalona sols s'atén el servei urgent; a Igualada hi havia pocs funcionaris en vaga, però es tenia la impressió que aquesta seria més extensa.

Per la seva banda, el cap de policia manifestà als periodistes que als llocs immediats als locals de telèfons, així com a Correns i Telègrafs s'havia muntat servei especial de vigilància.

També fou preguntat el governador sobre el conflicte del port, i confirmà que els patrons havien denunciat la clausura referent a la contractació per torn.

Quant al possible plantejament de la vaga del ram de la llum i força elèctrica avisà que els obrers havien entrat en negoci

INFORMACIÓ DE MADRID

LA VAGA TELEFONICA

El Director general de Seguretat explica les negociacions

Madrid, 6. — En la visita que feren els informadors al Director de Seguretat, aquest els digué:

Al matí del dissabte arribaren gairebé tots els membres del Comitè de Vaga de Barcelona per iniciar les seves conversacions amb la Telefònica. No tinc referències directes i per tant autèntiques del que ha produït la ruptura d'aquestes negociacions. Sembla que la Comissió volia abans d'entrar al punt de les bases tractar d'un assumpte referent al personal que aquests dies ha viatjat per províncies per a l'organització del moviment, personal al qual la Companyia ha castigat per haver-se absentat sense llicència. No hi ha hagut acord i no es discutiren les bases. A la una i mitja es presentà a la Direcció de Seguretat el president del Comitè de Vaga de Madrid; anuncià l'ajornament de l'atur per vint-i-quatre hores, però li vaig dir que havia de fer-ho per escrit, ja que en aquesta forma s'havia fet l'anunci de vaga. Redactà en l'apellat unes quantilles, que s'emportà perquè ho firmessin les persones que havien de fer-ho. L'escrit no arribà, però la qual cosa es mantingué totes les mesures de precaució per si la vaga sorgia a les dotze de la nit. A les deu de la nit el ministre de la Governació m'envià un ofici en el qual em comunicava que la vaga quedava ajornada per a les vuit del matí del diàluna. Durant la tarda es repartí una ordre impresa als funcionaris de la Telefònica disposant la vaga per a aquesta nit, però el Comitè ordenà que l'impresos fos recollit.

Els informadors preguntaren al senyor Galarza què havia ocorregut a la Porta del Sol per haver d'intervenir els guàrdies d'assalt, i digué que no sabia res respecte aquell assumpte en concret, però que segons li havien comunicat, no tenia importància.

Segons versions, l'ocorregut a la Porta del Sol, fou que en un moment donat feu irrupció a aquella plaça un grup d'unes trenta persones, que destacaren una comissió perquè pogués parlar amb el ministre i demanar-li la llibertat del general Mola.

Sobre això, diré—continua el senyor Galarza—que Mola ha ingressat de nou a presons a la meua disposició i encara que he consultat prèviament el cas amb persones del Govern, de les que he merescut l'aprovació, reclamo íntegrament la responsabilitat d'aquesta detenció governativa, perquè entenc que els que prestaren ajut desafortunats als darrers instants del règim caigut, no han de gosar de llibertat fins que les Corts Constituents no ho acordin. Respectant la decisió judicial, crec que aquests problemes rebassin la jurisdicció pròpiament judicial.

Canvi d'impressions

Madrid, 6. — El ministre interí de la Governació ha conferenciat amb els governadors de les províncies a les quals afecta el conflicte de Telefònica, per canviar impressions i ordenar les mesures que han d'adoptar-se perquè no es pertorbi l'ordre.

Les primeres hores de la vaga

Madrid, 6. — Tal com s'havia anunciat, a les vuit del matí començà la vaga de la Companyia Telefònica. A aquesta hora se situaren grups de vaguistes davant les centrals i tallers de la Companyia per tal d'impedir l'entrada, consegüent que molts s'hi sumessin, però d'altres entraren, ço que donà motiu a que es produïssin alguns incidents. L'atur és quasi complet en els mecanismes i en els repartidors, i parcial en els funcionaris i senyorettes, moltes de les quals dormiren anit a l'edifici per a assegurar avui el servei i evitar qualsevol agressió de què haguessin pogut ésser objecte.

Dels dos mil funcionaris i obrers que la Companyia té a Madrid s'han declarat en vaga més de la meitat.

Els vaguistes confien que si demà continua la vaga, serà més gran el nombre dels que la secundin. Tots els serveis han funcionat normalment durant tot el matí, però, segons diuen els vaguistes, les bateries, que estaven carregades, començaran a descarregar-se en un termini de deu hores per haver parat el personal encarregat de l'entretenciment, i llavors el servei no funcionarà.

Els elements directores de la vaga confien en el triomf de la seva causa i en què l'atur s'anirà estenent. Les autoritats han pres les mesures convenientes per a assegurar la llibertat del treball i mantenir l'ordre.

Guàrdia civil i de seguretat protegeixen l'edifici de la Companyia. En el de la Gran Via, la benemèrita dissolgué uns grups de vaguistes que promovien escàndol. Practicaren algunes detencions, però foren deixades sense efecte poca estona després.

Al migdia, els grups intentaren impedir l'entrada al edifici de quatre pisos que havia estat l'objecte de la vaga.

Companyia per als que continuaven treballant.

La guàrdia de seguretat donà una càrrega per a dissoldre. El relleu de les dues de la tarda s'ha efectuat amb molt de retard. A Telefònica s'ha doblat el servei en vista de l'acumulació de treball a causa de la vaga. Entre el personal n'hi ha alguns disposats a secundar la vaga de Telefònica, i d'altres contraris a sumar-se al moviment.

No ha estat assaltada la Central de Lleida. — La vaga a diverses capitals

Madrid, 6. — El ministre de Marina, en funcions de Governació, ha manifestat que havia parlat amb el governador de Lleida, el qual desmentí el suposat assalt a la Central de Telefònica. No ha succeït res que donés lloc a aquest rumor d'assalt.

Aquest matí — ha afegit — el ministre de Comunicacions m'ha informat de les bases convingudes per les delegacions de les societats obreres de la Telefònica. M'he posat en comunicació amb el governador de Barcelona, al qual li he pregat que ho fes ell amb els representants del Sindicat per veure si acceptaven les bases. A les tres de la matinada el governador em comunicà que havia cridat els representants del Sindicat, que es negaren a acceptar l'arbitratge i li comunicaren que, tal com havien anunciat, a les vuit del matí començaria la vaga a tot Espanya.

He parlat amb els governadors per conèixer l'estat de llurs respectives províncies, i sobretot el d'aquelles on es temia quelcom. El d'Oviedo em digué que es temia a Gijón alguna violència contra la Central, però no ha succeït res. A Madrid es donà el cas que els funcionaris de la Urbana contribueixen a dificultar el servei preguntant insistentment a la Central si hi ha comunicació.

El ministre pregà als periodistes que facin observar que, ja que poden comunicar, prescindeixin d'aquestes consultes, que fatigen al personal, que ha de treballar més que de costum.

A Barcelona—continua dient el ministre—el servei és normal, encara que amb personal reduït. La major part del personal està en vaga. El servei es fa amb altres funcionaris, però la normalitat fins ara és completa.

A la Coruña s'ha declarat la vaga general per vint-i-quatre hores, com a protesta pels successos derivats de la crema del convent, però sense relació amb la Telefònica, on el servei és normal.

A Santiago també s'ha anunciat la vaga amb el mateix objecte que a la Coruña, però no ha arribat a plantejar-se.

A la Coruña els vaguistes no realitzen coaccions, i han tingut la gentilesa de permetre que funcionessin els tramvies encarregats de transportar els infants de l'escola de La Oza. A més, protegiren els dits tramvies contra possibles coaccions.

A Lleida, com els dies, el servei és normal i el realitzen funcionaris arribats de Barcelona. La tranquil·litat és completa.

Igual cosa comuniquen de Sevilla, on es temia que hi hagués algun conflicte de caràcter social.

Igual de Múrcia, on està pendent la vaga de fusters; segueix el seu curs, però amb completa tranquil·litat.

A Saragossa el servei normal es realitza amb funcionaris enviats de Madrid i senyorettes d'allí.

A Còrdova deixaren de presentar-se al treball només vuit o nou funcionaris. Als altres han realitzat el treball bé.

A Cadix també hi ha normalitat perfecta, tant pel que respecta a Telefònica, com en els altres problemes de la població.

Finalment, a València no sols hi ha normalitat perfecta a Telefònica, sinó que ha quedat resolta la vaga de tramvies, que depèn només d'una assemblea que se celebrà aquesta tarda per a ratificar la fórmula convinguda.

El panorama, doncs, és normal, no sols pel que es refereix al conflicte de la Telefònica, sinó a les altres qüestions socials, puix que a Còrdova, on hi havia nombrosos conflictes vaguístics parcials plantejats i on n'hi havia anunciat d'altres, han estat resoltos tots. És clar que hem pres les mesures necessàries per obrar amb rapidesa en cas que els conflictes ho requirissin.

L'impressió és que la vaga no arrelarà, no perquè el Govern l'escanyí, sinó per la seva falta d'ambient, ja que el Govern ha prestat el seu suport des del primer moment per arribar a avençances i ha trobat la repulsa en els elements de Barcelona i en els que pretenien de tota passada l'atur.

Es tenen notícies de coaccions, encara que no es permetran, i les autoritats tenen ordres terminants en aquest sentit.

Madrid, 6. — El ministre de Comunicacions manifestà que s'ha declarat la vaga a Telefònica a Barce-

Béjar

El Sr. Rocha parla de la S. de N. i del Sr. Lerroux

Béjar, 6. — En Joan Joseph Rocha ha celebrat al Casino obrer una conferència vers la Societat de les Nacions i el senyor Lerroux.

Elogià el desenvolupament de la Societat de Nacions i digué que Pi Margall havia estat un dels grans precursors d'aquest organisme internacional.

Després es referí a l'arribada de Lerroux a Ginebra, — on Espanya — seguí dient — solament tingué una representació domèstica, és un real servei de certes potències, fué rebuda amb fredat; però el gel anà poc a poc fonent-se i acabà quan amb xardorosa paraula demostrà el ministre d'Estat que l'Espanya d'avui estava amb l'alt ideal del món, i fou llavors quan la representació alemanya assegurà al món que estimava la República espanyola.

Després recull opinions de representants estrangers, advocant per la separació de l'església i l'Estat, i demana als obrers que ajudin la República.

lona i en alguns llocs més de Catalunya i València.

Afegí que a València el servei es feia amb alguna dificultat, però continua prestant-se.

A la resta d'Espanya hi ha fins aquest moment — afegí — absoluta normalitat.

A Madrid ha estat declarada la vaga per un petit nombre d'obers, que han recapat la solidaritat dels seus companys.

Un periodista li preguntà si en cas que es generalitzés la vaga prestaríen servei els funcionaris de Telefònica.

Contestà que no li havia pensat, puix que no li han ofert el seu ajut. Ha ordenat el ministre que el subsecretari, com a representant del ministeri, sigui el que formi part de la comissió acordada en la reunió d'anit per a estudiar les bases del personal no pertanyent al Sindicat Unió.

El Govern es proposa garantir la llibertat del treball

Madrid, 6. — Parlant anit el senyor Galarza amb els periodistes, digué que segons les notícies que tenia de Lleida i Oviedo, s'havien registrat a les dites províncies algunes coaccions pel mecanisme de la Telefònica sobre el personal que no desitjava abandonar el treball.

Sobre aquest punt—digué—el Govern serà inflexible en garantir la llibertat del treball. Act a Madrid se m'han presentat al meu despatx dotze funcionaris per dir-me que desitjaven treballar, però que els havien amenaçat els vaguistes. He posat a llur disposició dos agents de seguretat, per evitar que puguin ésser objecte d'alguna agressió.

Deliberacions entre ambdues parts

Madrid, 6. — El ministre de Comunicacions manifestà anit que s'havia celebrat una reunió perllongada des de les nou a dos quarts d'una, dels funcionaris de la Telefònica, a la qual havien acudit representacions de l'Empresa de Telefònica, Sindicat Autònom de Funcionaris del Nord, organització obrera de la Unió General de Treballadors i Associació general de Funcionaris i Obrers de la Narxa Telefònica Interurbana.

La deliberació fou molt extensa i en ella es convingué que una comissió presidida per un delegat del Ministeri de Comunicacions estudià i resolgué els punts de discussió entre la Companyia i els funcionaris i obrers sobre les bases següents, que admet en principi la Companyia: Nomenament d'una Junta revisora d'expedients i reclamacions, que estudiarà amb mateix la fórmula d'un contracte de treball; formació d'un escalafó general; sou mínim per al personal repartidor; gratificacions transitoris; amnistia general per les faltes conegudes amb motiu de les lluites socials, i propostions generals.

Si s'arribés a un acord en la discussió de totes o algunes d'aquestes bases entre els funcionaris i la Companyia, se sotmetran incondicionalment a l'arbitratge del Ministeri de Comunicacions.

Les discussions començaran el dia 13 d'aquest mes, en una dependència del Ministeri.

Totes les representacions abans anunciades pregaren al senyor Barrios els drets al Sindicat Unió d'Espanya, expressant que les citades delegacions veurien amb goig que nomenés delegats per assistir a les deliberacions.

El senyor Barrios s'ha dirigit al Ministeri de la Governació perquè telegrafi al governador de Barcelona donant-li compte d'aquestes bases i indicant-li que el Sindicat Unió nomeni delegats.

Nota sobre la vaga. — La discussió de les bases començarà el dia 15

Madrid, 6. — Aquesta matinada ha estat facilitada la següent nota sobre la vaga de Telefònica:

"Reunidos los representantes de la Compañía Nacional de Teléfonos y

Múrcia

Incident al pantan de Lorca

Múrcia, 6. — Comuniquen de Lorca que a les obres del pantan del pont es presentaren uns set-cents obrers demanant feina i com que el contractista els digué que per manca de ferramentes no podia facilitar ocupació a més de cent, s'aveniren pel moment que s'efectués un sortitge, a fi de determinar quins havien d'ésser els cent obrers que es quedessin allà; No obstant al pensar tots ells que més de 600 treballadors anaven a quedar-se sense feina es soliviantaren els ànims i en lloc d'acceptar el que el contractista els oferia armaren un aldarull i tiraren les ferramentes al riu, per aquest motiu no hi hagué manera de col·locar ni els cent ni a cap.

los del Sindicato Autónomo de Empleados del Norte y Sur, la Organización obrera de la U. G. T. y Asociación General de Empleados de la Red Telefónica Interurbana, bajo la presidencia del ministro de Comunicaciones, después de extensa deliberación, acordaron nombrar una Comisión, que presidida por el delegado del ministerio, estudie y resuelva los puntos de discusión entre la Compañía y los funcionarios y obreros de la misma, sobre las bases siguientes:

Nomenamiento de una Junta revisora de expedientes y reclamaciones que estudiará asimismo, la fórmula de contratos de trabajo.

Formación de un escalafón general. Sueldo mínimo para el personal repartidor.

Gratificaciones transitorias.

Amnistia general de las faltas cometidas con motivo de la lucha social. Empresa y representantes de los Sindicatos deliberarán respecto estos puntos sometidos, en definitiva, al arbitraje del ministerio de Comunicaciones.

La discusión de las bases empezará el día 15 del actual, en una dependencia de dicho ministerio.

En virtud de los acuerdos adoptados por las entidades reunidas anoche con el ministro, se aseguraba anoche que se acudiría al trabajo.

Las comunicaciones de Teléfonos están aseguradas, aunque haya que doblar el turno.

El ministro se mostraba satisfecho del resultado de la reunión.

Transmitió a su compañero de Gobernación los cuerdos tomados, para que los trasladara a Barcelona, donde esperaban el resultado de la reunión.

El ministro de la Gobernación comunicó que, según acababa de comunicarle el Gobernador de Lleida, los empleados de la C. N. T. habían intentado asaltar la Central de Telefònica, impidiendo a las señoritas que entraran al trabajo.

A la una de la madrugada, en Madrid, al hacer el releu en la calle de Alcalá, los empleados promulgaron gran revuelo. Unos eran partidarios de ir a la huelga, otros no.

De madrugada, el Director de Seguridad dijo que en Oviedo habían registrado incidentes, al intentar coaccionar. No había detalles de sucesos graves.

En el interior de la Telefónica se han adoptado precauciones para el caso de intentos de paralizar el tráfico y molestar al público.

En Barcelona plantearon la huelga sin éxito, por no conocerse los acuerdos de Madrid.

El Gobierno, aunque cree que se resolverá el conflicto, tiene adoptadas medidas de precaución.

En las senyorettes de Madrid se adoptaron también precauciones, manteniendo cerrado el acceso de la guardia civil.

En el momento de la declaración y en la Dirección de Seguridad se tuvo conocimiento de estos intentos, y transmitieron las bases acordadas para el adelantamiento de la huelga a los gobernadores, ordenándoles en previsión de coacciones, que persiguieran en las medidas de prevención que habían adoptado.

Por lo que respecta a Madrid, se ordenó a media noche a los Comisarios que extremaran la vigilancia y que impidieran a toda costa que a las siete de la mañana de hoy se paralizasen las comunicaciones.

Fuerzas de la benemérita y de Seguridad salieron con dirección a distintas centrales, para custodiarlas.

No se tiene noticia de que hayan ocurrido desórdenes en Madrid y provincias, fuera de las ya mencionadas.

Treballa el 80 per 100 del personal

Madrid, 6. — El director general de Seguretat, parlant aquesta tarda amb els periodistes, ha dit que les notícies que tenia sobre la marxa de la vaga de Telefònica eren bones, i que a la majoria de les províncies només han anat a la vaga alguns grups i els serveis estan assegurats a Madrid.

Ha dit també que treballa el 80 per 100 del personal.

També ha dit que s'havien rebut alguns anònims, amenaçant en uns dels alts funcionaris de la Companyia i en altres dels directores de la vaga.

La vaga a Sevilla

Sevilla, 6. — La vaga de la Telefònica segueix sense incidents. Han entrat al treball, entre obrers i funcionaris, 188 persones. Els que fan vaga són 158.

De la resta d'Andalusia, així com

València

Solució de la vaga tramviària

València, 6. — Després de diverses reunions entre el governador i els obrers, ha quedat solucionada la vaga de tramvies.

La Companyia ha accedit al reeiximent del Sindicat i a la readmissió dels seleccionats després l'any 1919.

També ha estat concedit l'augment d'una pesseta en el jornal.

Els sabers no sindicats han reprès el treball.

Continua la vaga en les fàbriques de farines i en les fleques.

Davant la vaga de la Telefònica, els telegrafistes valencians s'han ofert al Govern dient, que encara que encara que desitgen el triomf de les aspiracions dels sobers telefonistes, s'ofereixen al Govern de la República per a reduir les molèsties que s'ocasiona al públic amb motiu de la vaga.

d'Extremadura, pot dir-se que ningú no secunda la vaga.

A la porta de la Central s'han estacionat aquest matí alguns grups que han tractat d'exercir coaccions, no deixant entrar les senyorettes que acudien al treball.

Incidents davant l'edifici de la Telefònica

Madrid, 6. — A les sis de la tarda han tornat a agrupar-se davant l'edifici de la Telefònica multitud de persones que disturbaven el trànsit, en vista de la qual cosa els agents d'assalt inviten els grups perquè es dissolguessin, i com sigui que no fossin obeïts, han donat algunes càrregues amb les porres.

El públic ha fugit cap al carrer de Peligros.

A càrrega hora de la tarda, en diversos camions foren portats a l'edifici de la Telefònica matalassos i altres objectes perquè el personal pugui menjar i descansar sense necessitat de moure's del local i evitar així la possibilitat de coaccions i molèsties.

Madrid, 6. — Durant tot el dia s'han produït petits incidents als voltants de l'edifici de la Telefònica, tot i que la policia havia pres a la Gran Via i carrers de Fuenarral i Valverde les degudes precaucions per a evitar que la circulació s'interrompés.

En abandonar a les dues de la tarda el servei, les senyorettes i altres funcionaris que cessaven en llurs torns, els vaguistes els han fet objecte d'insults i intents d'agressió, ço que motivà que la guàrdia donés algunes càrregues per a dissoldre.

Així i tot ha estat inevitable que algunes senyorettes i els seus acompanyants fossin víctimes de mals tractes de paraula i fins d'obra per part dels vaguistes.

En una nota facilitada per la Companyia s'ha donat compte, després de mitja hora, que el servei és normal a tot Espanya, les altes a punt que solament ha deixat de treballar una quarta part del personal total.

El que diu un membre del Comitè de vaga

Un membre del Comitè de vaga del Sindicat de Telefònica ha fet les següents declaracions relacionades amb el conflicte:

—El servei—ha dit—s'ha desenvolupat normalment fins a les vuit del matí, hora en que els mecanismes sortien tots a absolut.

Sortí igualment tot el personal obrer de l'automàtic. A l'edifici hi va romandre una reduïda part del personal femení.

A les set del matí — afegí — es començà a notar l'entrada d'alguns companys escassos que tenien ésser objecte d'agressió. A les vuit començaren el treball uns dos-cents obrers de tot el classe.

Hi ha de 2.500 a 2.800 empleats. Vaguen pocs, 250. Tot el personal obrer de la brigada de Puertollano han abandonat el treball.

Segons els nostres informes la Central de Barcelona està tancada des de les vuit del matí. També estan tancades les de Saragossa i València. A les onze del matí hem rebut telegrams de Corunya, Oviedo i Burgos, indicant que secundava l'atur tot el personal.

Els telefonistes no podran cursar-se; les conferències amb les centrals d'importància es donaran amb dificultat; el telèfon automàtic que necessita una exquisida conservació i que està precisat dels mecanismes especialitzats, de prosseguir la vaga arribarà a deixar de funcionar en absolut.

Respecte al rumor circular d'un possible acte de solidaritat de la C. N. T. amb els vaguistes de telefònica — acabà dient — nosaltres volem ésser sempre dintre de la legalitat, i així hem anat aquest matí, donant lloc amb la nostra correcció, a que la finaguessin els guàrdies; però si el Govern no adopta les mesures per solucionar el conflicte davant les nostres justes peticions, esperem que la Confederació ens ajudarà no deixant-nos sols, especialment a València, Barcelona, aragossa i Oviedo. És molt just el nostre desig, demanem la baixada de les tarifes, cosa que la Companyia pot fer malgrat d'accedir a les postres

Declaracions del senyor Lerroux

Ha consultat la seva consciència i només pensa servir la República

Madrid, 6. — Un periodista de "El Sol" visità el senyor Lerroux a Baños de Montemayor per veure si aconseguia unes declaracions relacionades amb els actuals moments, i el ministre d'Estat li digué:

"Mí pensament és clar: se me supone lleno de inmediata ambición, vea usted. No creo que exista en España un solo hombre que sienta prisa por tomar el Poder. Yo mismo no lo tengo. Aspirar a la presidencia del Congreso en este trance sería una insensatez. Si las circunstancias mandan, hay que obedecer. Si el sentimiento del deber político o el clamor de los problemas en suma plantean la necesidad de asumir las responsabilidades del Gobierno, tengan todos, absolutamente todos, la plena seguridad que no vacilaré un instante, que no consultaré siquiera mi decisión, porque ya hace tiempo que hice la consulta a mi conciencia, y mi conciencia me dio una rigurosa contestación afirmativa. Por consiguiente, mi actitud es: escalar los poderes públicos o disputarlos a otras personas y a otros partidos por el capricho de gobernar, jamás; asumirlos íntegramente por imperativos del deber, siempre. Cuanto más tarde el Poder en llegar a mí, mejor para mi persona y para mi partido. Personalmente, me duele verme alejado de la consideración de Indalecio Prieto, a quien siempre tuve gran afecto. Pero en el orden político, nada tengo que oponer; he dicho que no tengo prisa. Se ha traído otra vez el pleito de derechas e izquierdas. Me llaman conservador. Puedo asegurar que no me he movido de la posición en que siempre estuve situado. Mis ideas políticas no han cambiado; pero me llaman conservador. Yo lo acepto; quiero ser, en efecto conservador de los grandes intereses nacionales; conservador de la paz moral de España, de su riqueza, de su energía espiritual, del equilibrio necesario para que la República se consolide definitivamente. Soy enemigo del caos, del desconcierto, del desorden, de todo aquello que pueda causar ruina y quebranto a nuestra patria. Los extremistas no han consolidado nada jamás. Ojalá surja pronto el gran conservador que yo anhelo para España! ¿Quién puede serlo? ¿Cree el Partido Socialista que esa es su función y que cuenta con medios para llevarlo a cabo? Mi partido y yo lo prepararemos con toda el alma. Yo prestaré desde luego mi colaboración personal en el puesto más humilde. Pero todavía hay más; si un Gobierno consolidador de la República considerase que mi permanencia en la península era conveniente para los intereses de España y de la República, no habría ninguna objeción por mi parte, sino una aceptación incondicional."

Li preguntà el periodista sobre el futur Govern, contestant així el senyor Lerroux:

—No se ni me ocupa d'ahor. Sarà aquell que hagi d'ésser, aquell que naixi del Parlament. Els socialistes vindran a les Corts amb una xifra considerable de diputats.

—Però ells creuen que representen la majoria de l'opinió espanyola.

—Si ho creuen, han de governar: nosaltres els ajudarem. S'ha esgotat, també, que existeix una organització d'Alfonsa Republicana. Si aquesta Alfonsa es manté, no hi haurà al Parlament una representació republicana superior a la socialista!

Encara ens resta per examinar la resta del panorama republicà, en el qual hi ha altres forces capaces de governar que trobaran el recolzament i la col·laboració indispensable. La nostra no els faltaria.

Evidentment, és que encara estem en trànsit de consolidació, i a això ha de subordinar-se tot el demés.

Li preguntà el periodista sobre el futur Govern, contestant així el senyor Lerroux:

—No se ni me ocupa d'ahor. Sarà aquell que hagi d'ésser, aquell que naixi del Parlament. Els socialistes vindran a les Corts amb una xifra considerable de diputats.

—Però ells creuen que representen la majoria de l'opinió espanyola.

—Si ho creuen, han de governar: nosaltres els ajudarem. S'ha esgotat, també, que existeix una organització d'Alfonsa Republicana. Si aquesta Alfonsa es manté, no hi haurà al Parlament una representació republicana superior a la socialista!

Encara ens resta per examinar la resta del panorama republicà, en el qual hi ha altres forces capaces de governar que trobaran el recolzament i la col·laboració indispensable. La nostra no els faltaria.

Evidentment, és que encara estem en trànsit de consolidació, i a això ha de subordinar-se tot el demés.

Li preguntà el periodista sobre el futur Govern, contestant així el senyor Lerroux:

—No se ni me ocupa d'ahor. Sarà aquell que hagi d'ésser, aquell que naixi del

INFORMACIO ESTRANGERA

Els deutes de guerra: Han sorgit noves divergències degut als pagaments en espècies. — Sembla que Anglaterra intervingrà en l'assumpte. — A Alemanya hi ha gran inquietud per l'agreujament de la situació financiera. — El "Nautilus" sortirà el dia 14 cap a Bergen per tal d'intentar el viatge al Pol Nord. — Els coreans ataquen violentament els xinesos residents a Ping Yang. — Les agressions s'han escampat a tota la Península

A ALEMANYA

La situació financiera segueix agreujant-se

Berlin, 6. — La situació financiera d'Alemanya ha continuat agreujant-se en aquestes dues setmanes, a pesar de la iniciativa del president Hoover, i continua l'èxode de capitals i la retirada dels crèdits estrangers a Alemanya. El Reichsbank, així com el gabinet de l'Imperi, han examinat aquesta delicada qüestió per deturar la retirada de capitals.

El Reichsbank farà noves gestions prop dels Bancs d'emissió estrangers perquè li concedeixin una prolongació del crèdit de 100 milions de dòlars establert en 25 de juny i que venç el 15 de juliol, però que aquesta concessió no es consideri suficient perquè el crèdit ha estat ja totalment absorbit pel Reichsbank en sostenir el marc.

Als cirkels econòmics i comercials regna molta inquietud davant l'amenaça de noves restriccions en les concessions de crèdit, la qual cosa en aquests moments de dificultats industrials agreujarà encara més la crisi. — Fabra.

S'ha inaugurat un monument a la memòria de Stresemann

Magúncia, 6. — Ahir al matí tingué lloc la cerimònia de la inauguració del monument erigit a la memòria de Stresemann. El monument, que domina els marges del Rin, és una mole imponent de granit i de marbre blanc i negre.

A l'acte de la inauguració pronuncià discursos el senyor Curtius, en nom del president del Reich, del Govern de l'Imperi i del Consell de Ministres.

A COREA

Els xinesos són objecte de violents atacs dels coreans

Toquio, 6. — A jutjar pels comunicats que ha rebut el diari "Nishi-Nishi", continuen els disturbis a Ping Yang, al nord-oest de Corea.

Els successos registrats ahir varen tenir especial gravetat, i els disturbis duraren fins a les quatre de la tarda. Resultaren vint-i-nou xinesos morts i uns 130 ferits, entre els quals hi ha tres oficis japonesos, que estan greus.

Els coreans, en el seu atenciu destructiu, destruïren més d'un centenar de cases i restaurants xinesos, els establiments de les quals foren rebuts a la força i maltractats violentament. La policia es veié obligada a restablir la calma durant les set hores que durà la revolta, la qual demandà reforços, però, degut a la larga distància que han de recórrer els del lloc veí, no arribaren fins avui.

El moviment contra els xinesos sembla estendre's per tot Corea, la qual cosa causa inquietud tant a les autoritats com als nombrosos xinesos que viuen allí. Els negocis es-

La utilització dels crèdits

Washington, 6. — El text de la nota dirigida pel canceller del Reich als EE. UU. donant seguretat respecte a la utilització dels crèdits obtinguts amb la moratòria, diu aproximadament:

"En vista dels temors expressats que les quantitats posades a disposició del Reich per a alleujar les càrregues dels deutes de reparacions servissin per augmentar els pressupostos per a armaments, declaro que mai el Govern d'Alemanya ha pensat tal cosa i puig assegurar que no hi haurà augment en el pressupost de guerra i marina, durant l'any de respir."

Les dites quantitats són necessàries per a alleujar el déficit del pressupost de despeses alemany i per a la salvació de l'economia d'Alemanya. — Fabra.

El rector de la Universitat de Koenigsberg incita la població contra el Tractat de Versalles

Varsòvia, 6. — Comuniquen de Koenigsberg que en una declaració publicada per la premsa, el rector de la Universitat incita la població a participar en una manifestació contra el Tractat de Versalles, que tindrà lloc demà, 7 de juliol, davant la Universitat. — Fabra.

A GRECIA

Importants descobriments arqueològics

Athènes, 6. — En unes excavacions que es realitzen prop de l'Acròpolis, han estat descobrint importants descobriments arqueològics de gran valor artístic i històric.

Es tracta d'una Diana Cagadon i un Dionís. — Fabra.

A XINA

Contra el moviment comunista

Canton, 6. — El moviment de l'extremisme comunista contra la su-

Contra el moviment comunista

perioritat nacionalista contra la superioritat comunista continua amb gran intensitat i avancen aquelles forces vers el sud de Kiangsi. Hom diu que les forces armades s'estan preparant per a tancar l'assalt dels nacionalistes. — Fabra.

ALS ESTATS UNITS

S'inicia una campanya de boicot contra el comunisme

New York, 6. — Arriba de l'extremisme comunista contra la su-

La situació del Banc de Ginebra

Ginebra, 6. — El Consell d'Estad de Ginebra s'ocupa en sessió extraordinària de la situació del Banc de Ginebra, organitzat amb els col·laboradors el dijous a les 10 hores, han caigut a 50 francs en dos dies. Aquesta baixa ha coincidit amb el pànic dels contractants que han llargat cues per retirar els seus capitals d'aquell establiment.

Hi ha ara el Consell d'Estad ha aprovat obrir una investigació completa de la situació del Banc i tractar de salvar el crèdit de la plaça de Ginebra. — Fabra.

A SUÏSSA

La situació del Banc de Ginebra

Ginebra, 6. — El Consell d'Estad de Ginebra s'ocupa en sessió extraordinària de la situació del Banc de Ginebra, organitzat amb els col·laboradors el dijous a les 10 hores, han caigut a 50 francs en dos dies. Aquesta baixa ha coincidit amb el pànic dels contractants que han llargat cues per retirar els seus capitals d'aquell establiment.

Hi ha ara el Consell d'Estad ha aprovat obrir una investigació completa de la situació del Banc i tractar de salvar el crèdit de la plaça de Ginebra. — Fabra.

AL PERU

La sublevació és completament reprimida

New York, 6. — Comuniquen de Lima a l'Associated Press que la sublevació peruana ha estat completament reprimida.

Vint oficials que intentaven sublevar-se, han hagut de sotmetre's. Els caps rebels han estat detinguts.

Només queden a Cuzco alguns focs revolucionaris, —

LA PREMSA ESTRANGERA I LES ELECCIONS

El "Paris-Soir" posa de manifest el desengany dels monàrquics

París, 6. — El "Paris-Soir" continua avui la publicació començada ahir sobre els aristòcrates espanyols que després de la caiguda de la monarquia abandonaren el país.

Explica alguns casos de molta que els foren imposats en intentar eludir el compliment de les disposicions sobre evació de capitals.

Afegeix que els aristòcrates, més que una restauració de la monarquia, en la qual no hi creuen, els interessa salvaguardar els seus béns, i per això molts tornaren a Espanya a votar el dia 28 de juny.

Aacaba dient que esperaven que resultessin elegits uns vintanta monàrquics, i que el seu desengany ha estat gran en saber que només n'ha sortit un. — Fabra.

LES RELACIONS ENTRE EL PARAGUAI I BOLIVIA

Els ambaixadors es retiren

Assumpció (Paraguai), 6. — El ministre de Bolívia en aquesta capital ha rebut amb dret al seu país. El representant del Paraguai a La Paz ha estat retirat pel govern. Oficialment les relacions diplomàtiques no han estat trencades entre els dos països. — Fabra.

A GRECIA

Importants descobriments arqueològics

Athènes, 6. — En unes excavacions que es realitzen prop de l'Acròpolis, han estat descobrint importants descobriments arqueològics de gran valor artístic i històric.

Es tracta d'una Diana Cagadon i un Dionís. — Fabra.

A XINA

Contra el moviment comunista

Canton, 6. — El moviment de l'extremisme comunista contra la su-

perioritat nacionalista contra la superioritat comunista continua amb gran intensitat i avancen aquelles forces vers el sud de Kiangsi. Hom diu que les forces armades s'estan preparant per a tancar l'assalt dels nacionalistes. — Fabra.

ALS ESTATS UNITS

S'inicia una campanya de boicot contra el comunisme

New York, 6. — Arriba de l'extremisme comunista contra la su-

perioritat nacionalista contra la superioritat comunista continua amb gran intensitat i avancen aquelles forces vers el sud de Kiangsi. Hom diu que les forces armades s'estan preparant per a tancar l'assalt dels nacionalistes. — Fabra.

LA QÜESTIO DELS DEUTES DE GUERRA

Els pagaments en espècies

París, 6. — Ahir a la tarda sostingueren una llarga entrevista els senyors Briand i Flandin amb el senyor Mellon i l'ambaixador en aquesta capital dels Estats Units.

El conflicte entre els dos països subsisteix enterament en el que es refereix a la qüestió de pagaments en espècies per reparacions. L'import dels quals aquest any és d'uns 125 milions de marcs or, que França entén que ha de pagar Alemanya. Pel contrari, els nord-americans consideren que durant aquest any de moratòria no ha d'exigir-se a Alemanya cap pagament.

Sembla així mateix que els francesos, a canvi dels avantatges oferts a Alemanya, exigeixen gúties polítiques de part del Reich, en el sentit que cap dels crèdits facilitats haguessin d'esser emprats a reforçar els seus armaments i així mateix hauria de renunciar a les seves aspiracions d'hegemonia política a l'Europa Central.

En la conferència d'ahir a la tarda no s'arribà a cap solució entre els dos punts de vista. — Fabra.

Les dificultats que produeixen

Londres, 6. — A l'Agència Reuter li telegrafien de Washington lloc, segons notícies, el senyor Mellon, vistes les dificultats que es presenten a cada pas per a la conclusió d'un acord en les negociacions franco-americanes, ha fet saber a França que el punt de vista que sosté respecte a la qüestió del pagament per reparacions en espècies no és satisfactori, ja que passaria sobre Alemanya una càrrega massa feble si no s'arribés a un acord inspirat en l'esperit de la proposició Hoover. — Fabra.

Hoover no accepta el pla francès

Washington, 6. — El senyor Mellon i l'ambaixador nord-americà a París ha rebut noves instruccions per a les negociacions que han de continuar avui amb els delegats francesos i que es considera que han arribat al seu punt vital.

Les dites instruccions diuen que el president Hoover no pot acceptar el pla francès, que tendeix a donar una llibertat il·limitada als països bènics encara que s'afegís el detall de la suspensió dels pagaments a compte dels deutes de guerra i per reparacions. — Fabra.

Una nova fórmula

París, 6. — El senyor Flandin ha conferenciat entusiàsticament a diversos hores del matí amb el senyor Mellon i amb el senyor Walter Edge.

LA QÜESTIO DELS DEUTES DE GUERRA

Els pagaments en espècies

París, 6. — Ahir a la tarda sostingueren una llarga entrevista els senyors Briand i Flandin amb el senyor Mellon i l'ambaixador en aquesta capital dels Estats Units.

El conflicte entre els dos països subsisteix enterament en el que es refereix a la qüestió de pagaments en espècies per reparacions. L'import dels quals aquest any és d'uns 125 milions de marcs or, que França entén que ha de pagar Alemanya. Pel contrari, els nord-americans consideren que durant aquest any de moratòria no ha d'exigir-se a Alemanya cap pagament.

Sembla així mateix que els francesos, a canvi dels avantatges oferts a Alemanya, exigeixen gúties polítiques de part del Reich, en el sentit que cap dels crèdits facilitats haguessin d'esser emprats a reforçar els seus armaments i així mateix hauria de renunciar a les seves aspiracions d'hegemonia política a l'Europa Central.

En la conferència d'ahir a la tarda no s'arribà a cap solució entre els dos punts de vista. — Fabra.

Les dificultats que produeixen

Londres, 6. — A l'Agència Reuter li telegrafien de Washington lloc, segons notícies, el senyor Mellon, vistes les dificultats que es presenten a cada pas per a la conclusió d'un acord en les negociacions franco-americanes, ha fet saber a França que el punt de vista que sosté respecte a la qüestió del pagament per reparacions en espècies no és satisfactori, ja que passaria sobre Alemanya una càrrega massa feble si no s'arribés a un acord inspirat en l'esperit de la proposició Hoover. — Fabra.

Hoover no accepta el pla francès

Washington, 6. — El senyor Mellon i l'ambaixador nord-americà a París ha rebut noves instruccions per a les negociacions que han de continuar avui amb els delegats francesos i que es considera que han arribat al seu punt vital.

Les dites instruccions diuen que el president Hoover no pot acceptar el pla francès, que tendeix a donar una llibertat il·limitada als països bènics encara que s'afegís el detall de la suspensió dels pagaments a compte dels deutes de guerra i per reparacions. — Fabra.

Una nova fórmula

París, 6. — El senyor Flandin ha conferenciat entusiàsticament a diversos hores del matí amb el senyor Mellon i amb el senyor Walter Edge.

En aquesta conferència els negociadors procuraven aproximar els respectius punts de vista sobre les qüestions de detall que encara estan en suspens i particularment sobre el problema important de les reparacions.

Sobre aquest punt, l'Agència Havas diu que any que s'ha estudiat amb gran deteniment.

Sembla que la situació actual es resoldrà.

El Govern nord-americà sembla que ha acceptat el bon pla francès de la proposta francesa en el que es refereix a la suspensió dels pagaments a compte dels deutes de guerra i per reparacions. — Fabra.

La conferència d'ahir al vespre

París, 6. — El senyor Mellon, secretari d'Estat, va fer una conferència amb el senyor Walter Edge, ambaixador dels Estats Units a París, varen arribar al Ministeri de l'Interior a les 21 hores, essent introduïts immediatament en el despatx del senyor Laval, on ja s'hi trobaven els ministres.

La conferència començà immediatament.

Encara que els negociadors americans s'havien negat a l'entendre a fer cap declaració, es té la impressió de que la resposta de Washington està redactada en termes que permetran la realització d'un acord aquesta nit. — Fabra.

Per fi, s'ha arribat a un acord

París, 6 (urgent). — S'ha arribat a un acord franco-americà. — Fabra.

La nota del Govern dels Estats Units

Washington, 6. — La declaració feta recentment pel senyor Castle va constituir un resum d'una nota americana que encara no ha estat feta pública, que el subsecretari d'Estat ha enviat a París.

La part important d'aquesta nota és la proposició d'una fórmula simplificada, per la qual els Estats Units accepten els punts principals, deixant les qüestions tècniques, especialment el que es refereix a les reparacions en naturalesa als països de la Trezona, per arribar a una solució. — Fabra.

Anglaterra intervingrà en l'assumpte

Londres, 6. — Es continua a darer hora de la tarda als Cercles polítics que han de prevenir les objeccions per part del Govern britànic prop de la qüestió dels fons de garantia.

Es discuteix igualment en aquests Centres polítics la qüestió de les reparacions en naturalesa, respecte a la qual, en reunions aparentment tendencioses s'ha pretengut fer resaltar una espècie d'oposició del president, senyor Hoover, a la tesis francesa. — Fabra.

Declaracions del Sr. Castle

Washington, 6. — El senyor Castle, parlant davant els representants de la premsa, ha passat revista a les negociacions portades a cap en els dos darrers dies.

Ha dit que el Govern francès no accepta la nota americana publicada ahir i ha demanat als Estats Units que adquireixin un compromís concret per consentir l'emissió de préstecs a favor d'altres Govern i per facilitar el lliament de diversos valors als Estats Units, qüestions que no surten per complet de l'esper d'acció del Govern americà.

En lo que es refereix a les reparacions en naturalesa, el senyor Castle manifestà que no són precisament els 20.000.000 de dòlars que es crean dificultats, sinó el fet de que els Estats Units no fossin assebastats per els llocs quatre o cinc Govern interessats, de què es desien fer excepcions al Pla Hoover si es consentien en favor d'un qualsevol, el qual, podria afectar seriosament a la efectivitat de la proposició del senyor Hoover.

Acabà dient que el senyor Mellon havia dit que estimava que els Estats Units no podien acceptar la nota francesa com base d'arregló i que en vista d'això, se li havia assebastat una nova fórmula. — Fabra.

Les pèrdues que la moratòria ocasionarà a Anglaterra

Londres, 6. — La premsa pregunta amb gran interès quin efecte produirà al pressupost general d'Anglaterra l'acceptació de l'olera de moratòria dels pagaments dels deutes de guerra acumulats pel president Hoover.

Mr. Snowden ja ha declarat oficialment a conseqüència d'aquesta moratòria, el tresor britànic sofrirà una pèrdua d'uns onze milions de lliures esterlines. — Fabra.

Laval es proposa convocar una Conferència dels signants del Pla Young

París, 6. — El redactor diplomàtic de l'Agència Havas creu saber que amb motiu d'evitar la continuació de la discussió sobre els problemes tècnics derivats de la proposta del senyor Hoover, els negociadors francesos i americans estan d'acord per arribar a la acceptació de conjunt dels punts d'acord sobre les modalitats d'aplicació.

Aquest efecte, el senyor Laval, president del Consell, sollicita, segons sembla, la convocatòria a París d'una Conferència de les Potències signants del Pla Young, comproment entre elles a Alemanya.

Aquesta decisió no es farà pública sense dubte, fins acabada la nova Conferència, que els ministres francesos i els negociadors americans celebraran després del Consell de ministres. — Fabra.

La conferència d'ahir al vespre

París, 6. — El senyor Mellon, secretari d'Estat, va fer una conferència amb el senyor Walter Edge, ambaixador dels Estats Units a París, varen arribar al Ministeri de l'Interior a les 21 hores, essent introduïts immediatament en el despatx del senyor Laval, on ja s'hi trobaven els ministres.

La conferència començà immediatament.

Encara que els negociadors americans s'havien negat a l'entendre a fer cap declaració, es té la impressió de que la resposta de Washington està redactada en termes que permetran la realització d'un acord aquesta nit. — Fabra.

Per fi, s'ha arribat a un acord

París, 6 (urgent). — S'ha arribat a un acord franco-americà. — Fabra.

La nota tramesa a Washington

París, 6. — El redactor diplomàtic de l'Agència Havas, diu estar en condicions de precisar que la nota aprovada pel Consell de Ministres i remesa a Washington pels negociadors nord-americans per a servir de base a un acord, és bastant curta.

Aquesta nota comprèn dues parts:

En la primera, el Govern francès renova la seva acceptació de principi.

La vida religiosa

Sants d'avui: Sants Fermí, bisbe i màrtir, Ciril i Metodi, bisbes, i Llorenç de Brindis, confessor.

Sants de demà: Santa Aquil·la i Procopi, màrtirs, i Santa Isabel, reina de Portugal.

Quaranta Hores. — Avui: Basílica del Pi.

Hores d'exposició: De les sis del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió Reparadora. — Avui: Església del Bon-Succés.

Demà: Església parroquial de Sant Jaume.

Cort de Maria. — Avui: Nostra Dona de la Font de la Salut, a les Minimes o al Sant Esperit.

Demà: Nostra Dona de la Concepció a Sant Francesc, a Santa Clara, o a l'Ensenyança, Eixample, o a la seva església, privilegiada.

Adoració nocturna. — Torn de la Immaculada Concepció.

Demà: Torn de Nostra Dona del Roser (a la Tenència parroquial del Roser).

Vèlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn dels Dolors de Maria.

Demà: Torn de la Immaculada.

ANY JUBILAR DE MONTSERRAT

ADVERTIMENT INTERESSANT

El Monestir de Montserrat anuncia que les festes que se celebren aquest any a Montserrat amb motiu del Novè Centenari de la seva fundació i del cinquantesimari de la Proclamació de la Moreneta com a Patrona de Catalunya, que amb motiu de les eleccions i del present període constituint, s'ha acordat traslladar el Triduum solemne de festes que s'havia de celebrar els dies 11, 12 i 13 del present mes de juliol, al mes d'octubre. Els detalls ja s'anunciaran oportunament.

Catalunya

Ministre plenipotenenciari: Obituari: La temporada de banyes

Les festes catedralícies

Ha estat a Tarragona el ministre plenipotenenciari de Mèxic a Itàlia, senyor Ezequiel Palla, acompanyat de la seva esposa, amb la qual ha visitat els més importants arqueològics d'aquesta capital.

El secretari a Barcelona la senyora Rosa Gassó, vídua del que fou alcalde de Tarragona senyor Juan Miró Rebull.

A. C. S.

A causa de les grans calor de la present setmana, les platges s'han vist animadíssimes.

La de Miracle es veu tothora curulla de públic.

Les casetes de particulars que hi són instal·lades passen de 450.

Divendres van començar amb gran esplendor i no menys concurrencia de fidels les festes catedralícies en commemoració de la definitiva derogació del Misteri de la Macenatol Divina de Maria i del sisè centenari de la consagració de la nostra Catedral.

pi de la proposta del senyor Hoover i enumera els diferents punts sobre els quals s'ha arribat a un acord, especialment el manteniment del pagament de l'anyada internacional per Alemanya i la entrega d'aquesta suma al Banc Internacional de Pagos per a servir de garantia de pèrdua de drets de guerra dels països aliats i dels seus aliats.

En la segona part, el document enumera les modalitats d'aplicació del punt de vista del Govern francès, especialment en quant a la renúncia al Banc Internacional de Pagos a partir dels drets de guerra de pèrdua de drets de guerra i el manteniment del contracte en curs per les entregues i préstecs en naturalesa.

L'apogeo d'aquesta darrera qüestió deu ésser objecte d'una conferència entre els potències signants del Pla Young. — Fabra.

COLISEUM

Altra vegada triomf sorollós del film per Maurice Chevalier i Jeannette MacDonald

Presentada amb còpia nova, igual que la de la seva estrena

Es un film Paramount

ELS AVORRITS DE SA BLENORRAGIA

Recorden a les antigues i segures Especialitats Paradell Assalt 28

ARRERA HORA

DE BARCELONA

DOS INDIVIDUS INTENTEN ROBAR, ENQUEGUEN TRES, I FERIXEN UNA BENVORA UN DELS LLADRES DE DETINGUT

Ahir, varen presentar-se dos individus a una torre situada al carrer del Carril, núm. 105, on viu Leonor Puder, de 28 anys, amb intent de robar.

L'esmentada senyora es posà a demanar auxili, la qual cosa va exasperar els lladres, que varen fugir i engegaren uns trets, un dels quals va ferir-la al braç dret.

Uns nois que jugaven a futbol, vora la torre esmentada, varen perseguir els lladres i varen detenir-ne un que digué anomenar-se Joaquim Comte Torres, de 26 anys, el qual fou reconegut per la referida senyora com un dels lladres.

Aquest fou posat a disposició de la justícia.

La ferida fou portada a l'Hospital.

HOMI MORT PER UN AUTOMOBIL·LIS

que guanyaren fàcilment per 30 punts a 16.

Com de costum, la canxa va veure's concorreguda.

CLUB ATANO

Dimenge jugaren els socis d'aquest club els partits següents:

A pala, Lameria i Erice perden davant Garcia II i Lázaro, per 37 punts a 40.

A mà, tercera categoria. Sobrevals i Ibar vencent per 30 a 24 punts a Maled i Monton.

De segona categoria. Escrivà i Roca vencent per 30 punts a 22 a Lameria i Ramon.

I d'entrenament, Torrens i Valensa vencent a Zabalo i Seguer per 30 a 26 punts.

B O X A

PRIMO CARNERA GUANYA BUD GORMAN

A Toronto, Canadà, Primo Carnera vencé per k. o. en dues repeses al pes fort americà de segona categoria Bud Gorman el qual substituïa Jack Renauld.

QUADRINI FA MATCH NUL AMB BONAQUERE

Darrerament a Marsella el cònegut Luigi Quadrini féu match nul amb Bonaquere.

Quadrini que sembla que ha recuperat la forma d'antany boxarà el dia 18 a la mateixa ciutat amb Tassin i més endavant a Milà contra Tamagnini.

EL FORFAIT DEL MATCH THIL-DUNDEE

En el match Thil-Dundee que s'ha de disputar el proper dia 10 a l'estadi Roland Garros de París hi ha un "forfait" de 500 dòlars que haurà de pagar al seu adversari el boxador que passi dels 72 1/2 quilos que li pertoca a la categoria pes mitjà.

DUNDEE-ARA?

Jeff Dickson ha anunciat que si Vince Dundee resulta vencedor dels combats que ha de disputar a París i a Londres contra Marcel Thil i Len Harvey, respectivament, serà més tard ucarat a Maragones Ignasi Ara en match vàlid per al campionat del món dels pesos mitjà.

LA VETLLADA POPULAR DEL DIMECRES AL NOU MON

Es natural l'interès que demostra el públic per veure novament a Barcelona al boxador Sanguineta, qui després de la gran victòria al batre per k. o. a Riva i trobarà amb el jove madrileny Torrado esperança indubtable de la boxa hispana, donat el seu rècord en el que demostra que posseeix a part de grans dotes d'encaixador, un formidable puncher davant el qual han caigut pel compte molts homes classificats.

En la mateixa vetllada està anunciant Isidro, un altre boxador dels que ràpidament pugen els primers llocs, trobarà en Max Yane, pes mitjà fort i amb un adversari de vàlua, un adversari de vàlua que acaba d'arribar d'Amèrica i posseeix un magnífic rècord.

Els altres combats, entre Martínez de Sabadell i el esgrimista Miquel, també agraïda al públic i el de Orreaga, claudinger del campionat de Catalunya del seu pes contra Blázquez de Badalona, seran un ventall de batalla per demostrar els seus guanyadors els punts que posseeixen per pujar de categoria.

CICLISME

El campionat de Castella fou guanyat per V. Carretero, sociat de Canyardo

Aquesta carrera organitzada pel diari "Heraldo de Madrid" just amb la U. V. E. reüní un lot de corredors entre els quals s'hi comptaven els millors corredors del ciclisme peninsular.

Va guanyar el castellà Carretero i aquesta era la primera carrera en la qual hi prenia part com a corredor de primera categoria. La carrera d'aquest any va resultar més curta que la de l'any anterior, ja que el vencedor la féu en 5 h. 5 minuts.

El català Canyardo es classificà en segon lloc. No va estar de sort i cal aclarir que després d'haver perdut 8 minuts, en va recuperar més de 7. Així i tot ja diu quin carrera va realitzar i que l'hereditat lluny de fer-li perdre prestigi.

CLASSIFICACIÓ

1.-Vicens Carretero, 150 km. en 5 h. 44 m. 25 s., a 31 km. 643 de promedí. Rècord anterior, 5 h. 5 m. per E. Lluna en 1930.

2.-Marian Canyardo, en 4 h. 25 m.

3.-Lucià Montero, en igual temps.

4.-Sarduni Alonso, en 4 h. 45 m.

5.-Sebastià Aguilera, en 4 h. 47 m.

6.-Eduard Fernández, en 4 h. 40 minuts 13 s.

7.-Vicens Trueba, en 4 h. 50 m.

8.-Jesús Marín, en 4 h. 55 m. 21 s.

9.-Angel Mateo, en 5 h. 0 m. 52 s.

10.-Telm García, en 5 h. 1 m. 25 s.

CLASSIFICACIÓ PER AL CAMPIONAT DE CASTELLA

1. V. Carretero; 2. S. Pantoja Afonso; 3. S. Aguilera; i 4. E. Fernández.

FONDA SIMON

Se on menjarà la millor escudella i olla. Saló per a banquetes. Reparat, 14 i Vidriol, 18. Tel. 17995

ATLETISME

La darrera jornada dels Campionats de Catalunya

Lluís Sereix, del F. C. Barcelona, igualà el rècord d'Espanya dels 200 metres i millorà el de Catalunya

El F. C. Badalona, campió de Catalunya

Dimenge al matí i a la tarda tingué lloc a l'Estadi la darrera jornada dels Campionats de Catalunya d'enguany.

Durant el matí les proves foren molt monòtones, car gairebé totes eren tandes classificadores per a les finals.

La sessió de la tarda reüní molt de públic a la tribuna de l'Estadi, malgrat que les portes restaren en tot moment tancades. Tan sols hi hagué oberta la de la lletra I, darrera la façana principal. Aquesta resolució ens sembla poc adient, car creiem que la importància d'uns Campionats de Catalunya almenys mereixia una de les portes centrals obertes per a facilitar dels que desitjaven anar a l'Estadi, alguns dels quals s'entornaren en no veure cap d'aquelles portes obertes, amb el conegut disgust en saber que s'estaven realitzant les proves que creien ajornades.

Quant als resultats, destacà sobre tots el que assolí Lluís Sereix en la final dels 200 metres. Sense que es pugui dir, ni molt menys, que s'emportà a fons, oficialment se li atorgaren 22 segons a cinquena, amb el qual temps millorà el rècord de Catalunya que En Joan Serrahima tenia establert en 23 i igualà el d'Espanya del quipusca Ordóñez.

En els salts d'alçada, el tarragoní Olivella tan sols es veié apretat pel terrassenc Cardús, un dels joves valors que més facultats sembla tenir per aquesta especialitat.

El mataroní Bombardó també aconseguí destacar i s'adjudicà un bon tercer lloc.

El blau-grana Lafitte es presentà molt per dessota la forma que correntment assumeix.

En el llançament del pes, En Josep Tugues s'adjudicà el primer lloc amb relativa facilitat. El valenc Bada es classificà en segon lloc amb una marca molt remarcable.

Sereix assolí el tercer lloc amb una marca també digna d'elogi.

Roca, en la final dels 400 metres amb obstacles, es veié molt apretat pels badalonins Mateu i Tugues, els quals obtingueren, el primer, 59 segons i el cinquè i 59 segons 3 cinquens el segon.

En els salts de llargària, Altafulla, amb facilitat, aconseguí, en un dels salts, assegurar-se la victòria, que semblava que someria a Consegal, el qual, en un dels primers intents, assolí els 619 metres, amb el qual s'assegurà un bon segon lloc.

Els 400 metres ens defraudaren: tant Muntaner com Oliver acabaren molt malament. Especialment el badaloní temerem, en els darrers metres, que no aconseguiria passar l'arribada. Gràcies a la seva energia, aconseguí que el gironí Colomer no el superés.

Montfort, en els 800 metres, es veié molt amagat per González, el qual li disputà la victòria fins als darrers metres.

En el triple salt, Consegal estigué molt afortunat, car tan sols 7 centímetres el separaren de l'actual rècord de Catalunya del tarragoní Lluquet, que el té en 13,50 metres.

Els 1000 metres foren una lluita continua entre Moreno i Esteban. A aquest, malgrat tot, creiem que no li convé aquesta distància: el temps assolit ens afirma la nostra opinió.

Els salts amb perxa sense Cull semblaven que havien de proporcionar una segona victòria a Consegal; aquest, però, estigué molt desorientat i també se li notà manca d'entrenament.

El menesà Tries, en passar els 320 metres, s'assegurà la victòria. Novament el felicitem.

Els rellevaments 4 per 100, sobre el paper ja es presentaven molt incerts. La lluita entre els equips del Badalona, Rugby, Barcelona i Gimnàstic es preveia molt ferrenya. El Rugby, per un esquinç sofert per Ardevol, en el primer rellevament, es veié forçat de la lluita. Dels tres restants, el Badalona es mostrà el més regular, havent tingut molta influència en la seva victòria la gesta d'En Josep Tugues, el qual féu l'arribament del pal a Sereix plenament llançar, pel qual motiu no pogué aguantar l'equilibrat corrent i lesionant-se a les cames i als braços.

Ardevol i Tugues foren convenientment auxiliats pel doctor Plus l'armat. Ventuista propulso de l'atletisme gironí.

Quant a la classificació per clubs, és molt notable la puntuació obtinguda pel F. C. Badalona, al qual adreçem la nostra felicitació, com també a tots els components de la seva magnífica secció d'atletisme.

Salts d'alçada:

1.-Olivella (Gimnàstic de Tarragona), 1 m. 68 c.

2.-Cardús (C. E. Terrassa), 1'67.

3.-Bombardó (C. E. Laietania Mataró), 1'65.

4.-Huguet (Gimnàstic de Tarragona), 1 m. 65 c.

5.-Consegal (F. C. Badalona), 1 m. 63 c.

6.-Lafitte (F. C. Barcelona), 1 metre 63 centímetres.

Llançament de pes:

1.-Tugues (F. C. Badalona), 11 m. 515 c.

2.-Bada (Ben Forjats de Valls), 10 m. 75 c.

3.-Sereix (F. C. Badalona), 10 metres 62 c.

4.-Ricard (Junior F. C.), 10'34.

5.-Heris (G. E. E. Gironí), 10'2.

6.-Llorenç (Gimnàstic de Tarragona), 10 metres.

400 metres tanques:

1.-Roca (F. C. Barcelona), 58 s. i 35.

2.-Mateu (F. C. Badalona).

3.-Tugues (id.).

4.-Cunyat (F. C. Barcelona).

5.-Serrat (R. A. C.).

Salts de llargària:

1.-Altafulla (Olimpic B. C.), 1 metre 34 centímetres.

2.-Consegal (F. C. Badalona), 6 m. 19 c.

3.-Olivella (Gimnàstic de Tarragona), 6 m. 6 c.

4.-Veciana (Penya Aire Lliure), 6 m. 4 c.

5.-Freixes (Rugby Club Universitari), 6 m. 4 c.

6.-Huguet (Gimnàstic de Tarragona), 5 m. 72 c.

200 metres:

1.-Sereix, 22 s. 4-5. (Rècord de Catalunya batut i igualat el d'Espanya), F. C. Badalona.

2.-Colomer (G. E. E. Gironí).

3.-Ardevol (Rugby C. V.).

4.-Anselmi (F. C. Barcelona).

Triple salt:

1.-Consegal (F. C. Badalona), 13 m. 43 c.

2.-Olivella (Gimnàstic de Tarragona), 13 m. 24 c.

3.-Huguet (Gimnàstic de Tarragona), 12 m. 84 c.

4.-Veciana (Penya Aire Lliure), 12 m. 12 c.

5.-Fraga (C. E. Terrassa), 12 m. 38 c.

6.-Urzanqui (C. E. Terrassa), 11 m. 64 c.

800 metres:

1.-Montfort (F. C. Badalona), 2 minuts 6 segons.

2.-González (Rugby C. V.), a un pit.

3.-Vives (Independent).

4.-Cunyat (F. C. Barcelona).

5.-Garcia (F. C. Barcelona).

6.-Torres (Reus E.).

400 metres:

1.-Muntaner (Reus Esportiu), 52 segons 2-3.

2.-Oliver (Badalona Club).

3.-Colomer (G. E. E. Gironí).

4.-Villacampa (Espanyol).

5.-Sambale (G. E. E. Gironí).

6.-Duri (F. C. Badalona).

10.000 metres:

1.-Moreno (Independent), 35 minuts 5 s. 1-5.

2.-Esteve (G. E. E. Gironí), 35 m. 6 s.

3.-Sander (Reus Esportiu).

4.-Rodríguez (Espanyol).

5.-Segura (Aire Lliure).

Salts amb perxa:

1.-Cunyat (F. C. Barcelona).

2.-Garcia (F. C. Barcelona).

3.-Torres (Reus E.).

4.-Torres (Reus E.).

5.-Torres (Reus E.).

6.-Torres (Reus E.).

7.-Torres (Reus E.).

8.-Torres (Reus E.).

9.-Torres (Reus E.).

10.-Torres (Reus E.).

11.-Torres (Reus E.).

12.-Torres (Reus E.).

13.-Torres (Reus E.).

14.-Torres (Reus E.).

15.-Torres (Reus E.).

16.-Torres (Reus E.).

17.-Torres (Reus E.).

18.-Torres (Reus E.).

19.-Torres (Reus E.).

20.-Torres (Reus E.).

21.-Torres (Reus E.).

22.-Torres (Reus E.).

23.-Torres (Reus E.).

24.-Torres (Reus E.).

25.-Torres (Reus E.).

26.-Torres (Reus E.).

27.-Torres (Reus E.).

28.-Torres (Reus E.).

29.-Torres (Reus E.).

30.-Torres (Reus E.).

31.-Torres (Reus E.).

32.-Torres (Reus E.).

33.-Torres (Reus E.).

34.-Torres (Reus E.).

35.-Torres (Reus E.).

36.-Torres (Reus E.).

37.-Torres (Reus E.).

38.-Torres (Reus E.).

39.-Torres (Reus E.).

40.-Torres (Reus E.).

41.-Torres (Reus E.).

42.-Torres (Reus E.).

43.-Torres (Reus E.).

44.-Torres (Reus E.).

45.-Torres (Reus E.).

46.-Torres (Reus E.).

47.-Torres (Reus E.).

48.-Torres (Reus E.).

49.-Torres (Reus E.).

50.-Torres (Reus E.).

1.-Tries (C. E. Comarca Bages), 3 m. 20 c.

2.-Cardús (C. E. Terrassa), 3 metres 10 c.

3.-González (C. E. Terrassa), 3 m. 10 c.

4.-Consegal (F. C. Badalona), 3 m. 10 c.

5.-Llorenç (F. C. Barcelona), 3 metres.

6.-Serré, 3 metres.

Relleus 4x100 metres:

1.-F. C. Badalona (Consegal, Xicola, J. Tugues, Sereix), 46 s. 3-5.

2.-F. C. Barcelona (Anselmi, Cunyat, Olaf, Roca).

3.-C. E. i. E. Gironí.

CLASSIFICACIÓ PER CLUBS

1.-F. C. Badalona, 106 punts.

2.-F. C. Barcelona, 54.

3.-Grup Excursionista i Esportiu Gironí, 47'50.

4.-Club Gimnàstic de Tarragona, 42.

5.-C. E. de Terrassa, 20.

6.-C. E. Bages, 15.

ACTUALS CAMPIONS DE CATALUNYA

100 metres.—Lluís Sereix (F. C. Badalona), 10 segons 9-10 (rècord de Catalunya i d'Espanya).

200 metres.—Lluís Sereix (F. C. Badalona), 22 segons 4-5 (rècord de Catalunya i d'Espanya).

400 metres.—J. Muntaner (Reus Esportiu), 52 s. 2-5.

800 metres.—F. Montfort (F. C. Badalona), 2 minuts 6 segons.

1.500 metres.—F. Montfort (F. C. Badalona), 4 m. 20 s. 4-5.

3.000 metres.—Mur (Espanyol), 10 m. 15 s. 1-5 (rècord de Catalunya i d'Espanya).

5.000 metres.—Moreno (Independent), 16 m. 18 s.

10.000 metres.—Moreno (Independent), 35 m. 5 s. 1-5.

10.000 metres marxa.—Pellin (F. C. Badalona), 55 m. 20 s.

110 metres obstacles.—Roca (F. C. Barcelona), 17 segons.

400 metres obstacles.—Roca (F. C. Barcelona), 58 s. 3-5.

4x100 metres relleus.—F. C. Badalona (Consegal, Xicola, J. Tugues, Sereix), 46 s. 3-5.